

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · primer període · sèrie C · número 52

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 3, dijous 15 de juliol de 2021

Presidència de l'l. Sr. Joan Carles Gallego i Herrera

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

Proposta de resolució sobre les mesures per al relançament del sector del lleure nocturn (posposada) 250-00093/13	4
Proposta de resolució sobre la signatura dels convenis per a posar en marxa els ajuts directes als autònoms i les empreses afectats per la covid-19 (retirada) 250-00021/13	4
Sol·licituds de compareixença 356-00035/13, 356-00036/13 i 356-00037/13	5
Sol·licitud de compareixença d'una representació de treballadors de les sis empreses subcontractades de Nissan perquè informi sobre l'impacte del tancament de Nissan en aquestes empreses 356-00050/13	5
Compareixença d'una representació de treballadors de les sis empreses subcontractades de Nissan per a informar sobre l'impacte del tancament de Nissan en aquestes empreses 357-00022/13	6
Proposta de resolució sobre la creació d'una planta de bateries elèctriques 250-00002/13	21
Proposta de resolució sobre la situació dels treballadors de Bic Graphic 250-00096/13	27
Proposta de resolució sobre el comerç 250-00119/13	30

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 3 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a les tres de la tarda. Presideix Joan Carles Gallego i Herrera, acompanyat de la vicepresidenta, Glòria Freixa i Vilar-dell; del secretari, Juan Luis Ruiz López, i de la secretària en funcions Marta Moreta Rovira. Assisteixen la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio i el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents els diputats Pol Gibert Horcas i Òscar Ordeig i Molist, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Albert i Caballero, Bartomeu Compte Masmitjà, Lluïsa Llop i Fernández i Engelbert Montalà i Pla, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Joan Canadell i Bruguera, Jordi Munell i Garcia i Ferran Roquer i Padrosa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Isabel Lázaro Pina, pel G. P. de VOX en Catalunya; Eulàlia Reguant i Cura, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i Joan García González, pel G. P. de Ciutadans.

Assisteixen a aquesta sessió el portaveu dels bombers Servisecuritas i representant del moviment alternatiu de subcontractes, Roger Magriñà Martínez; el portaveu dels treballadors d'Aubay i representant del moviment alternatiu de subcontractes, José Antonio Serrano Álvarez; la portaveu dels treballadors de Snop Estampación i representant del moviment alternatiu de subcontractes, Margarita Ortega Bove, i la portaveu dels treballadors de Tecnove i representant del moviment alternatiu de subcontractes, Lucía Gabriela Bremer Fretes.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de la directora de Serveis del Departament d'Empresa i Treball davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament (tram. 356-00035/13). Isabel Lázaro Pina, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença de la directora general de Turisme davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament (tram. 356-00036/13). Isabel Lázaro Pina, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença del director dels Serveis Territorials a les Terres de l'Ebre del Departament d'Empresa i Treball davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament (tram. 356-00037/13). Isabel Lázaro Pina, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de treballadors de les sis empreses subcontractades de Nissan davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre l'impacte del tancament de Nissan en aquestes empreses (tram. 356-00050/13). Jordi Albert i Caballero, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana; Joan Canadell i Bruguera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya; Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Eulàlia Reguant i Cura, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i Joan Carles Gallego i Herrera, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Proposta de resolució sobre la creació d'una planta de bateries elèctriques (tram. 250-00002/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 12, 3).

6. Proposta de resolució sobre la signatura dels convenis per a posar en marxa els ajuts directes als autònoms i les empreses afectats per la covid-19 (tram. 250-00021/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 24, 18).

7. Proposta de resolució sobre les mesures per al relançament del sector del lleure nocturn (tram. 250-00093/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 42, 19).

8. Proposta de resolució sobre la situació dels treballadors de Bic Graphic (tram. 250-00096/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 42, 22; esmenes: BOPC 79, 72).

9. Proposta de resolució sobre el comerç (tram. 250-00119/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 46, 29; esmenes: BOPC 79, 77).

El president

Bona tarda. S'obre la sessió.

El primer que farem és veure l'ordre del dia. Hi han quatre sol·licituds de compareixença, que són les primeres que veurem. Les tres primeres, l'1, la 2 i la 3, les presenta el mateix grup, VOX. Una és la sol·licitud de compareixença de la directora de Serveis del Departament d'Empresa i Treball; l'altra, de la directora general de Turisme, i l'altra, la compareixença dels Serveis Territorials a les Terres de l'Ebre del Departament d'Empresa. Ho dic per si vol defensar les tres compareixences alhora i les votem. O vol fer-les una per una? *(Pausa. Òscar Ordeig i Molist demana per parlar.)* Ah! Un moment.

Òscar Ordeig i Molist

No, president, sobre l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre les mesures per al relançament del sector del lleure nocturn (posposada)

250-00093/13

Abans de començar amb l'ordre del dia, anunciar, simplement, que posposem el punt número 7 de l'ordre del dia per a la següent comissió.

El president

D'acord. Gràcies.

Pol Gibert Horcas

President, una substitució del nostre grup. La diputada Marta Moreta substitueix el diputat Ferran Pedret, en teoria, que és l'últim que hi havia apuntat, si no, Raül Moreno, si no, Elena Díaz, diguem-ne. *(L'oradorriu. Veus de fons.)*

El president

D'acord, gràcies. Bé, doncs, si hi ha alguna modificació més, alguna substitució més? *(Pausa.)* No? D'acord.

Doncs vegem les tres sol·licituds de compareixença. Si pot ser, en un minut i mig les explica i després les votem. *(Òscar Ordeig i Molist demana per parlar.)* Perdó.

Òscar Ordeig i Molist

Sí; president.

Proposta de resolució sobre la signatura dels convenis per a posar en marxa els ajuts directes als autònoms i les empreses afectats per la covid-19 (retirada)

250-00021/13

El punt 6 –ho volia dir en el seu moment del debat, però ja ho dic ara perquè estem en temes d'ordre del dia–, també per anunciar que el Grup Socialistes retirem la proposta de resolució sobre la signatura dels convenis de posada en marxa dels ajuts directes als autònoms i empreses afectats per la covid. Diem això perquè el conveni ja s'ha signat, però sí que també que quedi de manifest que el que sí que és important és que es compleixi amb el compromís de fer noves convocatòries dels ajuts covid, precisament, perquè aquelles empreses que no s'han pogut acollir a la

primera convocatòria, ho puguin fer en les successives que es convoquin, eh? Però la proposta la retirem.

El president

Per tant, aquesta proposta es retira i l'altra es posposa.

Òscar Ordeig i Molist

Aquí està.

El president

D'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-00035/13, 356-00036/13 i 356-00037/13

Doncs...

Isabel Lázaro Pina

Señor presidente, señores diputados, buenas tardes a todos. Bueno, nosotros hemos pedido la comparecencia de la directora general de Industria, la señora Natàlia Mas, del director de Servicios Territoriales de Empresa i Coneixement de las Terres de l'Ebre, el señor Adam Tomàs, y de la directora general de Turismo, Marta Domènech, pues, porque queríamos conocer los objetivos y las líneas estratégicas de estos departamentos y de la dirección general. Creo que es algo que a todos nos interesa y también al resto de los catalanes.

Entonces, poca cosa más puedo decir. Como ya sé lo que vais a votar, pues...

(Remor de veus.)

El president

Gracias.

Isabel Lázaro Pina

Ya lo diré luego –ya lo diré luego. *(Remor de veus.)* Luego lo digo. Cuando tenga la oportunidad de votar el próximo punto ya lo continúo.

El president

Muchas gracias.

Doncs passem a votació les tres compareixences, una darrere l'altra. *(Veus de fons.)* No? Si voleu, podem votar les tres alhora, si us sembla? *(Pausa.)*

Doncs vots a favor de les tres compareixences?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Em sembla que no... *(Veus de fons.)* Doncs 2 vots a favor, 14 en contra. Per tant, queden rebutjades aquestes tres compareixences.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de treballadors de les sis empreses subcontractades de Nissan perquè informi sobre l'impacte del tancament de Nissan en aquestes empreses

356-00050/13

Anem a la quarta, la sol·licitud de compareixença. Si algú la vol explicar... o la passem a votació ja, directament? *(Pausa. Veus de fons.)* D'acord?

Doncs, vinga, la votem directament.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Bé, doncs... Ara, perdó, proposem...

Isabel Lázaro Pina

Presidente, ¿puedo hacer un inciso?

El president

Sí.

Isabel Lázaro Pina

¿Me da un tiempo? *(Pausa.)* Solo quería decirles que actuáis como... *(veus de fons)* –puedo trataros de señorías. Señorías...

El president

Breve.

Isabel Lázaro Pina

...actúan ustedes como niños de patio de colegio... *(Remor de veus.)*

El president

A ver, perdona, ¿eh? No es por explicación de voto...

Isabel Lázaro Pina

Nosotros no... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

A ver... Aviam. Aviam, t'hem tret el micro perquè una cosa és l'explicació de vot, una altra cosa és una altra cosa. Per tant, per això et retiro la paraula. *(Veus de fons.)* Si fos una explicació de vot, d'acord, però això és una altra cosa.

Bé, doncs, ara, proposem una ampliació de l'ordre del dia. Atès que hem aprovat aquesta compareixença, ampliaríem l'ordre del dia introduint ja aquesta compareixença per substanciar-la.

I, si tothom hi està a favor... I, per tant, demanaríem ara als compareixents si poden entrar i després faríem les propostes de resolució, si tothom hi està d'acord. D'acord? *(Pausa.)*

Bé, doncs, dos minuts perquè entrin els compareixents.

Gràcies.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i onze minuts i es reprèn a les tres i tretze minuts.

El president

Bé, doncs, comencem.

Compareixença d'una representació de treballadors de les sis empreses subcontractades de Nissan per a informar sobre l'impacte del tancament de Nissan en aquestes empreses

357-00022/13

D'entrada, donar les gràcies als compareixents. Tenim amb nosaltres a Roger Magriñà Martínez, que és portaveu de bombers Servisecuritas; José Antonio Serrano Álvarez, que és portaveu d'Aubay, l'altre company, i després, han vingut també dues companyes més, Margarita Ortega Bove, portaveu de Snop Estampación, i la senyora Lucía Gabriela Bremer Fretes, portaveu de Tecnové, eh?

Ara, primer, parlen ells dos. Després faran l'intercanvi i tal. Quan vulguis.

Gràcies.

Roger Magriñà Martínez (portaveu dels bombers Servisecuritas i representant del moviment alternatiu de subcontractes)

Hola, bona tarda. Primer de tot, faig una petita presentació del tema bombers, de la problemàtica, perquè no tots heu estat en altres reunions.

Llavors, amb bombers, sobretot, des del tancament de Nissan no s'ha comptat amb nosaltres en el tema de què passaria amb nosaltres un cop Nissan se'n vagi, a partir de desembre. Van arribar a un acord els treballadors de Nissan, es van arribar a acords amb grans subcontractes que sí que tenen molt més pes, com era Acciona, com era ISS. I amb les altres, no?, els representants que estem aquí i dos, tres subcontractes més, no s'havia arribat a res.

Ens vam ajuntar per fer moviment, vam començar vaga en dos períodes. Vam fer un dia, després es va parar, perquè van dir que negociarien, no van negociar i, al no negociar, vam tornar a activar la vaga.

En aquest cas, amb els altres companys sí que van haver-hi negociacions, però amb bombers no. I amb bombers, fins a dia d'avui, no hi ha hagut cap negociació. Hem parlat... Van haver-hi dues mediacions però, realment, lo que deien no ens donava cap garantia i eren com paraules regalades, no?, una mica el paternalisme.

I, doncs, amb aquestes estem. Que portem dos mesos..., ara fa..., des de principis d'aquest mes que hem tornat a entrar a treballar i des de que hem entrat a treballar, hi ha una repercussió cap a nosaltres negativament. Hi ha, podríem dir, un control i una persecució. Des de que hem entrat ens han canviat les funcions, funcions que ens han comunicat amb un simple escrit, amb un full, sense el nom de l'inspector o el director territorial, sense la firma, sense el logotip de l'empresa, un paper que podria haver fet jo a casa, tranquil·lament.

Per tant, lògicament, nosaltres obeïm, però també denunciem, perquè això no és legal. Però, lògicament, si no obeïm, després ens poden acomiadar, poden haver-hi repercussions.

No ens deixen... Ja us dic, eh? Les nostres funcions, que era estar per la fàbrica fent la prevenció, el control de feines, si hi havia alguna actuació per emergència o el que fos, abans les fèiem des de la fàbrica perquè fèiem rondes; ara no, ens tenen tancats a la nostra la nostra base, a la nostra oficina. I, en el cas de que sortim d'aquesta base, ni que sigui per anar a fer un cafè, hem d'avisar. D'acord? O sigui, ens tenen com retinguts, com si estiguéssim presos dintre de la Nissan. Inclús ens controlen per les càmeres. D'acord? Això en el torn de nit.

En el torn de dia no podem fer res, si no és que anem acompanyats de les dos persones que sí que van fer les nostres funcions dintre Nissan quan estàvem nosaltres de vaga i que no són bombers. Per tant, ens estan traient els nostres drets laborals, ens estan restringint, ens estan controlant. I a tot això també estem presentant denúncies.

I anem més enllà, vull dir, aquesta última setmana, quan vam començar a treballar, ens van canviar el quadrant. Si hem treballat cinc dies, de la setmana passada, eh?, perquè ara el cap de setmana ja no hi ha bombers, abans hi érem cada dia, tots els dies de l'any, vint-i-quatre hores cada dia, i ara només hi som de sis del matí a sis de la tarda i el cap de setmana tampoc n'hi ha. Llavors, han començat a canviar quadrants amb l'excusa de que Nissan redueix la producció i tal. Doncs a mi m'han canviat el quadrant. La setmana passada, en cinc dies, m'han donat quatre quadrants diferents. Canviant-me el quadrant el mateix dia, que havia d'entrar a les dos de la tarda i al final no entrava o que no treballava i al final treballava.

Llavors, hi ha moviments que, al nostre entendre, són motius una miqueta de la venjança, diguéssim, d'aquesta vaga. D'acord?

Tot això, ja us ho dic, eh?, ho estem presentant amb els nostres advocats, ho estem portant a Inspecció de Treball, i a veure què passa, perquè creiem que no..., que ni és normal i ens està vulnerant els drets. A part que les nostres funcions llavors ja no tenen cap sentit si no ens deixen fer-les. D'acord?

És una miqueta la part de bombers, una mica així resumida. Però, bé, ja sabíeu que estàvem de vaga i tot el moviment que havíem fet.

Li cedeixo la paraula al company.

José Antonio Serrano Álvarez (portaveu dels treballadors d'Aubay i representant del moviment alternatiu de subcontractes)

Hola, buenas tardes a todos. Voy a explicar brevemente un poco la lucha que hemos tenido Aubay. Aubay somos los informáticos de Nissan. Yo hablo en nombre de Aubay y hablo en nombre también de los compañeros de informática de Altran, que, bueno, con el tema del covid, pues, hemos venido un grupo reducido para que no estuviésemos todas las empresas aquí y también diese tiempo a hablar un poquito más de nuestra lucha.

Nosotros empezamos la lucha igual que bomberos y un poco nuestro cronograma o cronografía de la lucha ha sido muy parecida a la de ellos.

Empezamos planteando una huelga. En asamblea, los trabajadores del centro de Nissan en zona franca votaron huelga. Automáticamente, se gestionó un comité de huelga, del cual yo y otros cuatro compañeros éramos miembros. La empresa, inicialmente, quería negociar, no había ningún problema y, de repente, se torció y empezó a indicar que nuestra huelga era ilegal. Nuestra huelga era ilegal porque decían que nuestro centro de trabajo no era zona franca, sino que nuestro centro de trabajo era la oficina, que muchos de nosotros no hemos pisado nunca, solamente para firmar el contrato.

Todos llevábamos dieciocho, veinte, quince, diez años trabajando en Nissan. Nos dejaron allí un día y al día siguiente ya, prácticamente, la operativa es de vez en cuando viene un responsable, reportamos, etcétera, pero, principalmente, llevamos trabajando allí todos y no hemos pisado la oficina para nada.

Después de esto, bueno, fuimos a mediación. Mediación, volvieron a reiterarlo. Bueno, empezamos a negociar, independientemente de que dijeran que no éramos un comité válido. Empezamos a negociar e hicimos la huelga, junto con ellos. La paramos para empezar una negociación, a la semana siguiente seguimos negociando. Empezamos otra vez otra huelga y el 31 de mayo empezamos la huelga indefinida, la cual la empresa, pues, empezó a notificarnos que Nissan les había amenazado que, en caso de seguir con la huelga, iba a cancelar los contratos, como había hecho con otros compañeros, como Servisegura, que había unos compañeros... –perdona–, de Servisegura; de Bartic Clan, que la empresa canceló el contrato para que personal de Nissan trabajará en esos puestos, vulnerando el derecho a la huelga de esas personas.

Entonces empezamos a hacer la huelga y, de repente, la empresa empezó a hacer nuestro trabajo. Tanto Nissan como DXC, que es la empresa subcontratada para quien trabajamos en Nissan, y Aubay empezaron a hacer las funciones que hacíamos nosotros.

Esto, después de una semana, fuimos al inspector de trabajo de guardia. El inspector de guardia nos atendió muy gustosamente, vio que había caso y nos presentó un careo para el día 10. Presentamos todas las pruebas y estamos a espera de sentencia de lo que es el inspector de trabajo de guardia.

Paralelamente, por la tarde..., nosotros presentamos a la Inspección de Trabajo por la mañana, por la tarde la empresa nos comunica a diez compañeros, de los cuales yo soy coordinador, que estamos desasignados, que la empresa ha cancelado el servicio, por motivos que nos explicarán más adelante.

Cuando llegamos a Inspección de Trabajo, que justo esto fue el lunes, el jueves teníamos el careo, la empresa indica que no es por la huelga, sino que es por diferencias a nivel de presupuesto, de dinero, de lo que quiere pagar uno y lo que quiere cobrar el otro. El inspector les vuelve a decir que..., bueno, que si era un tema de huelga; la empresa dice que no, que era un tema de diferencias a nivel económico, y nos manda para casa.

Además, a los tres miembros del comité de huelga que estábamos dentro de este servicio no nos dejan entrar a la factoría de Nissan, cuando es nuestro centro de trabajo. Como comité de huelga, y hay una huelga en activa, tienen que dejarnos entrar.

Nissan era conocedora de que éramos comité de huelga porque durante todas las semanas anteriores, junto a los compañeros de bomberos, Snop y otras empresas, habíamos estado entrando para vigilar que no se hiciera esquirolaje y que no hicieran nuestro trabajo. Y el inspector les reclama que tenemos que entrar sí o sí porque, a fecha de hoy, la huelga es legal. Pues tardamos una semana y dos reclamaciones del inspector, que, al final, es tan simple como que ellos envíen un correo a una persona de Nissan y la persona de Nissan envíe un correo a portería. Eso tardamos una semana. ¿Por qué? Porque Nissan no quiere que entremos.

De hecho, me consta que llevamos ya un mes y medio compañeros trabajando desde casa, bueno, en casa, a la espera de que nos asignen un nuevo cliente, y sabemos que hay vacantes porque tenemos compañeros trabajando allí, compañeros nuestros que no han hecho huelga, para unos puestos, unos proyectos que están entrando ahora de montar cosas, y Nissan no quiere que entren a trabajar los trabajadores que hemos hecho huelga, como si estuviésemos estigmatizados o hemos sido muy malos. Entonces, no sé... En ese sentido, pues estamos un poquito..., pues un poco como ellos.

Yo estoy en casa desde el día 8 y he pedido formación para reciclaje, después de dieciocho años en Nissan, y no tengo ninguna respuesta. Me han llamado para un cliente, para algo que yo no sabía hacer, pero yo me ofrecí voluntario: «Bien, ningún problema, lo que queráis, me llamáis, yo, al jefe de proyecto de SAP lo que queráis.» Pero, claro, al final, no me dan ninguna respuesta porque lo que quieren es, bueno, castigar a los que eran miembros del comité de huelga para que nadie más vuelva a levantarse y nunca hacer huelga en la empresa.

En ese sentido, también hablo por Altran, los compañeros de Altran, que ahora mismo no están aquí, y es un poco parecido. Ellos, al final, no pudieron constituirse como comité de huelga. Han empezado haciendo presión, presentando demandas de cesión ilegal, porque hay algunos que llevan 32 años trabajando en Nissan, recibiendo órdenes directas de Nissan y llevando proyectos de Nissan, porque Nissan ya no tiene su conocimiento.

Entonces, ellos no pudieron hacer huelga porque no les daba tiempo a montar el comité de huelga, pero sí que han denunciado a Inspección de Trabajo, han puesto una demanda por cesión ilegal de trabajadores.

Entonces, están los otros compañeros también de Segula, que esos hacen mantenimiento, que están en la misma situación. No llegaron a un acuerdo y, al final, lo que hicieron... –ellos ya tenían una demanda por cesión–, se pusieron en huelga.

Y, bueno, al final, tenemos una serie de empresas que sí que han llegado a un acuerdo y una serie de empresas que no hemos llegado a un acuerdo y que seguimos en la lucha, al igual que los compañeros que siguen en la lucha, aunque no tengamos acuerdo. Porque, al final, lo que todos queremos es un futuro. Porque está muy bien que nos den una indemnización de cincuenta-sesenta días, pero, al final, lo que queremos todos es trabajar, porque el dinero se acaba, pero el trabajo, al final, en este caso...

Esto es un poco lo que es la parte de la explicación un poco de lo que es nuestra historia, nuestra lucha, tanto de bomberos como de las empresas que no hemos llegado a un acuerdo. Y ahora un poquito, pues, veníamos un poco a hablar de que se nos incluya en el plan de reindustrialización.

Como nosotros vemos desde fuera, Nissan está dentro de la mesa de reindustrialización, junto con la Generalitat y otra serie de actores, pero se han dejado fuera a las empresas subcontratadas, porque a nosotros que nos han elegido, a muchos de nosotros se nos ha elegido en asamblea, no estamos representados, porque nosotros somos los representantes de esos trabajadores.

Entonces, entendemos que todos somos Nissan, llevamos muchos años trabajando en Nissan y nuestro trabajo empieza con Nissan y acabará con Nissan, porque

nosotros, a 31 de diciembre de este año, la mayoría seremos parados. Igual que los compañeros de Nissan.

Entonces, llevamos mucho tiempo allí y yo ya me considero de Nissan. Yo..., cuando la gente me pregunta a mí y a mis compañeros: «¿De qué empresa eres?», decimos: «Yo soy informático de la Nissan.» Yo no digo Aubay. ¿Por qué? Porque llevo trabajando dieciocho años, igual que compañeros que llevan veinte, otros llevan quince, catorce, diez y, al final, llevamos..., eso ya no es un proyecto, ya eres prácticamente empleado. Porque, es muy simple, sin subcontratados, tampoco salen coches. Les decimos siempre, si los mil y pico subcontratados que estamos en la fábrica no estuviesen, los compañeros de Nissan no podrían sacar vehículos. Entonces, al final, somos parte de la gran casa Nissan. Entonces, los que estamos dentro de Nissan lo que siempre hemos dicho es: «Mismo techo, mismos derechos.» Es decir, es una cosa muy simple. Porque yo me considero Nissan, porque a mí, cuando ha habido un problema, he sido el primero que me he quedado, yo y cualquier... Hablo..., personalizo en mí, pero, al final, hablo en boca de todos los compañeros que nos han elegido.

Al final es un tema de que estamos trabajando allí, ayudando a que salgan vehículos. Entonces, somos parte de los olvidados. Porque no son mil seiscientas familias lo que queda ahora, sino que quedan otros mil y pico subcontratados que parece ser que no contamos, ¿vale?

Entonces, lo que demandamos es eso, que es: todos somos Nissan y si estamos en el mismo techo, pues, queremos tener los mismos derechos.

Y por eso, pues, un poco exigimos, en la medida de lo posible, tener una representación en la mesa negociadora para el tema del plan de reindustrialización y también para el tema del plan de reconversión y formación que va a haber o reciclaje, que no sé cómo se va a llamar al final. Porque, al final, hay tanto mil seiscientas de Nissan como mil trabajadores externos.

Entonces, aquí estamos representados unas empresas, otras más que no han podido venir pero estamos representando nosotros y, además, estamos contactando con más subcontratas, ¿no?, nunca mejor dicho, más subcontratas, para aglutinarnos para un poco, pues, demandar a las administraciones públicas, etcétera que estemos en la mesa y podamos negociar al respecto.

Porque, al final, nosotros somos los representantes legítimos. Los cuatro compañeros que estamos aquí estamos representando ahora mismo a seis empresas, más con otras empresas que estamos en contacto como ISS, Acciona. Porque, al final, somos mil personas que, entre comillas, «no estamos dentro del acuerdo». Porque Nissan sí que firmó la paz social, sí, el acuerdo, etcétera, pero, al final, ellos representan a sus trabajadores y nosotros tenemos que representar a nuestros trabajadores, que nos han validado en la asamblea. ¿De acuerdo?

Entonces, un poco, en ese sentido, pues... (*Veus de fons.*) Haz un inciso, compañero. (*Veus de fons.*)

Roger Magriñà Martínez

Bé, dintre d'aquesta associació que estem fent amb els subcontractes, fins ara estàvem venint a les reunions o lluitàvem junts, però sense tenir molta força, sense tenir molt de pes. I, ara, doncs estem creant, no?, aquí ho posa el cartell, el moviment alternatiu de subcontractes. Estem creant una associació per tenir més força, més pes jurídic i per poder lluitar més, diguéssim, com a col·lectiu. D'acord? Que sapigueu que està en tràmits, segurament en breu ja estarà lligat. D'acord?

Gràcies.

El president

Doncs ara, a continuació, continuen amb l'explicació Margarita Ortega, la portaveu de Snop Estampación, i Lucía Gabriela Bremer, portaveu de Tecnové.

Margarita Ortega Bove (portaveu dels treballadors de Snop Estampación i representant del moviment alternatiu de subcontractes)

Hola, bona tarda a tothom. Jo em presento, sempre dic que soc treballadora de Nissan, em paga Snop, i dic que soc treballadora de Nissan perquè el meu contracte es va firmar a Nissan. Quan algú em pregunta: «Tu on treballes?», jo no dic a Snop, Snop està a Igualada, jo dic a Nissan, perquè se'm va contractar per a Nissan i el meu contracte acaba a Nissan. Vull dir que per a tot soc treballadora de Nissan menys per a la reindustrialització, que aquí ens han oblidat, per aquí no servim, no som treballadors de Nissan.

Les publicacions, quan les veiem, sempre parlen de 1.600 treballadors i, quan volen fer una manifestació, som 25.000 famílies. Però a nosaltres, els que estem a sota del sostre de Nissan, ningú ens compta, som els invisibles. Tothom sap que hi som, però s'ha acabat i s'ha acabat i aquí no comptem per a ningú.

I, clar, volem un lloc a la taula de reindustrialització, perquè creiem que, com que som part de Nissan, aquest sostre de Nissan s'enfonçarà i vindrà alguna altra empresa, esperem, o empreses, i no tenim l'opció de donar la nostra veu ni el nostre vot en res de res, ni ser representats per res. Per això volem i exigim des d'aquí que ens doneu el nostre lloc, que és la taula de reindustrialització.

Per exemple, també en el cas dels nostres companys de Segula. Al nostre company de Segula li va fer l'entrevista Nissan, Nissan li va fer l'entrevista de treball, Nissan el va acceptar i Nissan li va dir que anés a Segula a fer el contracte. Vull dir, això és un treballador de Nissan cent per cent. No pot ser un treballador de Segula. Això és un treballador de Nissan.

I, per exemple, Nissan té un hàndicap, que a partir del dia 31 de desembre, no tindrà majors de cinquanta-dos anys, per lo que sigui hi hauran unes jubilacions, però als contractes, tenim molts treballadors de cinquanta-cinc anys, més grans de cinquanta-dos, perquè porten trenta i escaig anys treballant a Nissan. Vull dir, que hi ha molts treballadors grans. I per això demanem una veu per donar el nostre parer de la situació en què estem nosaltres. Per això la demanem, sincerament.

I ja està. El meu ja està.

Lucía Gabriela Bremer Fretes (portaveu dels treballadors de Tecnové i representant del moviment alternatiu de subcontractes)

Hola. Yo soy Lucía, de Tecnové. Yo Tecnové, pero voy a decir lo mismo que ella. Yo ahora soy Tecnové, antes fue Eurest, antes Serunion, y así me pasaría durante cuarenta años que está esta empresa subcontratando a diferentes, pero siempre fue en el mismo techo, siempre fue en Nissan.

Ahora, cuando se termina, el 31 de diciembre, estamos todos de acuerdo en que estamos todos en la calle.

Nosotros podemos decir, algunos, otros compañeros no, que hemos podido conseguir un pacto. Nos ha costado muchísimo. El pacto empezó al mismo nivel que cuando Nissan dijo: «Cierro», y empezamos con Nissan y terminamos, un año casi más tarde, intentando cerrar cada pacto como si fuésemos partecitas y a ver lo que le preocupaba a la empresa que estemos o no, a la empresa madre, que es Nissan.

Cuando empezamos con esta convocatoria para intentar salir con una salida digna, sobre todo lo que me pedían todos mis compañeros es que lo que querían era seguir trabajando, es que querían esa reindustrialización que tanto se nombraba.

Cuando yo leo los periódicos hoy en día, no dejo de leer «mil seiscientas personas». Si hago la cuenta, es justo lo que prejubila Nissan, ¿vale?, y mil seiscientas personas son las que quedan. ¿Y las mil quinientas que somos subcontrataciones? Esas no estamos.

Además, si les van a dar esa prioridad a esas mil seiscientas personas, si abren un comedor en Nissan, por ejemplo, ¿van a poner a gente que no esté cualificada, a gente que hace treinta años o más, mucha de esa gente no cualificada, que empiecen ahora a trabajar en un comedor porque tienen prioridad antes que nosotros? Esas

partes son las que nosotros venimos a exigir aquí que no nos sentimos representadas porque no lo vemos. No lo vimos cuando hicimos los pactos, no lo vimos cuando cerró el pacto Nissan, porque cerró la madre, y nosotros, los afectados, no cerramos igual. Y cada uno está luchando como puede y a regañadientes. Y con eso es como que recibimos las migajas.

¿Con esto qué quiero decir? A mí la categoría profesional me importa. A mí no me parece que una persona que no esté cualificada tenga más derecho que yo, ¿vale?, si abre un comedor, en el mismo terreno que yo trabajé los mismos años o más, incluso, que mucha gente que estuvo ahí. Yo en personal tengo diez años trabajando ahí, pero tengo compañeros que llevan treinta.

Lo que dijo mi compañera, hay gente de cuarenta y cinco años a cincuenta y cinco que no llega ni a un convenio especial ni a jubilarse y, hoy, en el mercado laboral, seamos sinceros, no llegará a nada. Entonces, además de salir con un sueldo precario y una indemnización más precaria aún, no tiene la oportunidad de regenerarse o tener un trabajo nuevo.

La representación de Nissan han dicho muchísimas veces que hablan en nuestro nombre y hablan para todos los que estamos ahí. Si hablan tanto, no serían los periódicos que saliera solo mil seiscientas personas. Por eso creemos que tenemos todo el derecho y que hemos sido votados por asamblea, cada uno de nosotros hemos hecho una comisión de huelga, somos todos. Además, yo soy delegada, mi compañera también, tenemos pacto, otras empresas no, pero todos hemos salido elegidos por las personas, los trabajadores que estaban ahí con sus problemáticas, y nosotros sabemos las problemáticas que tienen. Esa voz todavía no se está escuchando.

Creo que Nissan avanzó mucho en un año y es muy importante estar en la segunda, en septiembre, que ya se supone que se sabrá un nombre, saldrán los nombres de las empresas elegidas, donde la problemática del personal se empiece a plantear, pero con el nombre de todos, de los que llevaban la camiseta y los que no la llevaban, porque en ese terreno seguimos trabajando todos.

Es todo lo que tengo para decir.

Gracias.

El president

Bien, pues, muchas gracias. Ahora vamos a dar la palabra a los portavoces de los distintos..., dels diferents grups, eh?, perquè puguin fer-vos preguntes o comentaris o l'opinió. I, després, vosaltres podeu, els quatre, podeu respondre, podeu tal, tant els dos que esteu allà com els dos que esteu aquí, i responeu des d'on esteu.

Els dono ja la paraula als portaveus del grup. Que, en principi, teniu dos minuts i mig, tres màxim, eh? Dos minuts i mig.

Té, en primer lloc, la paraula el senyor Pol Gibert, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Intentarem no gastar-los perquè l'objectiu avui no és que parlem nosaltres, sinó escoltar-vos a vosaltres que, evidentment, sou els que veniu aquí, la veu protagonista en aquesta compareixença d'un element, que m'atreveixo a parlar per boca de quasi tots els grups parlamentaris, que hem seguit bastant de prop, perquè ens preocupava molt. Els que portem anys seguint conflictes laborals, doncs, Nissan és la mare dels ous dels conflictes laborals, segurament, no?

I després de solucionar la primera gran part, no?, que era els treballadors de Nissan, diguem-ne, cent per cent amb contracte de Nissan, doncs, una part es va solucionar, però llavors vam veure que aflorava una quantitat de gent equivalent a la que hi havia a Nissan llavors... Nosaltres sempre parlem de tres mil. A mi em sorprenia ara la xifra que dèieu dels mitjans de comunicació, que pot ser que la diguin, segur que la diuen, eh?, però nosaltres sempre parlem de tres mil a Nissan i sempre hi ha hagut aquesta xifra al cap. I en són més, en soc conscient. Però sempre parlo de tres

mil com a xifra rodona de gent de Nissan. Vull dir que nosaltres no excloem a ningú a la nostra anàlisi sobre com s'ha d'abordar això, no?

I amb aquesta diferenciació entre, al final, tu amb qui vas firmar un dia el contracte, doncs, està molt bé a nivell formal, però a nivell de decisió empresarial i del futur laboral de molta gent, no serveix per a res fer aquesta diferenciació. Per la qual cosa, nosaltres estem plenament a favor de que pugueu tenir una veu, la que sigui, a la mesa on estan tots asseguts, no?

Som conscients també de qui es nega a que aquesta veu sigui escoltada, ens ho podem dir tots, vull dir, sabem que és Nissan que no vol que hi hagi aquesta veu escoltada allà davant, no?

També sabem que hi han altres actors institucionals que volen que hi sigui i que han demanat diverses vegades que hi sigui i que no se'n surten perquè la part que té la gran força, en aquest cas, que és la part de l'empresa, doncs, s'hi nega reiteradament, no?

Jo no tinc cap dubte que els treballadors, en aquest cas subcontractats, que això ho sabem ara, perquè fa dos anys aquest debat, doncs, no existia pràcticament, no?, són part fonamental de la planta, però no ara, vull dir, tota la vida. La història de Nissan, diguem-ne, és una història conjunta, compartida de la mare amb tot l'entorn que hi havia de proveïdors que estaven dins l'empresa i que senten Nissan com qualsevol d'ells. Per tant, aquesta opció nosaltres no la discriminem.

Aquí un punt problemàtic, i que a mi em sap greu dir-vos com és, és que el Parlament no decideix qui s'asseu en aquesta taula de negociació, nosaltres no podem decidir qui...; això ho decideixen els governs o els que estan a la mesa decidint aquest tema. Si no, m'atreveixo a dir que ràpid acabariem el debat. Vull dir, aquí estem la majoria d'acord en que s'ha d'incloure i s'ha acabat, no?

El que sí que podem fer, òbviament, és incidir, pressionar i decidir conjuntament que volem que això passi, no? I és el que hem anat fent alguns des de fa molt temps.

Tot el suport per part nostra perquè això sigui així. Jo crec que, si no, aquest conflicte no es resoldrà i que tindrem un conflicte obert durant anys i anys i anys, amb un reguitzell d'empreses i de gent que acabarà, doncs, aturada o es recol·locarà com sigui, però és un drama social i una pèrdua de coneixement i talent brutal que no ens podem permetre ni com a país i, evidentment, ni com a indústria.

El president

Gràcies. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Bueno, muchísimas gracias por todo lo que nos habéis expli... *(Veus de fons.)*

El president

Perdó. *(Pausa.)* Perdó, perdó. Aleshores, té la paraula el senyor Jordi Albert Caballero, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Perdó, eh?

Jordi Albert i Caballero

Li agraeixo que digui lo de Caballero, president, perquè a mi m'agrada que també es digui el segon cognom.

Gràcies, president. Us agraïm molt la vostra presència aquí, ja ho sabeu. Hem estat durant molts mesos compartint reunions i compartint, doncs, més lluites en aquest sentit, i creïem que era important que vinguéssiu abans d'acabar aquest període de sessions, que poguéssiu venir a comparèixer al Parlament, que aquest Parlament és casa vostra i, per tant, la vostra veu també s'hi ha de sentir representada. I, per tant, doncs, que exposéssiu també les vostres peticions i les vostres demandes i que també exposéssiu la situació que heu estat patint durant totes aquestes setmanes, durant tots aquests mesos.

Ens semblen especialment rellevants les explicacions que heu donat de, quan heu retornat a la feina, la situació que us heu trobat, eh? Heu trobat una situació pràcticament d'assetjament i *mobbing* laboral, amb situacions evidents d'alteració de les vostres tasques laborals i de les vostres condicions en el centre de treball. Per la qual cosa us continuo animant a que interpel·leu la Inspecció de Treball i que també, doncs, es desenvolupin les feines d'inspecció que pertoca per portar un control sobre aquesta vulneració dels drets laborals que esteu patint.

Respecte a la qüestió que heu plantejat o que entronca radicalment amb la proposta que avui jo crec que vosaltres ens traslladeu i que nosaltres també assumim i que el company Gibert del Grup Socialistes també ha avançat, vull dir, és cert que nosaltres no tenim capacitat per forçar que tingueu veu dins de la mesa de reindustrialització, nosaltres, com a Parlament de Catalunya, però sí que podem iniciar o manifestar, per tant, amb una iniciativa legislativa o una proposta de resolució, doncs, aquesta voluntat i expressar aquesta necessitat de que tingueu aquesta representació.

També comparteixo l'anàlisi que s'ha fet prèviament respecte a qui posa les traves i qui posa les dificultats perquè hi sigueu representats.

En qualsevol cas, em sembla que, igualment, el que és molt important és que la resta de representants que hi ha en la mesa de reindustrialització, i aquí hi ha els governs, del Govern de l'Estat, el Govern de la Generalitat, també hi ha les representacions sindicals dels treballadors de Nissan, tinguin molt en compte que l'única proposta que serà viable –l'única proposta que serà viable– per al procés de reindustrialització és la que compti amb tots i totes les treballadores de Nissan, no amb els que treballen directament per a Nissan, sinó també amb totes i tots aquells que esteu treballant indirectament per a Nissan i que us sentiu part de Nissan, eh?

En català no queda molt bé, no queda tan bé com en castellà, però és cert això que diu sempre el José Antonio de «bajo un mismo techo, los mismos derechos». En català seria «sota un mateix sostre, un mateix dret», no queda tan bé, però, en qualsevol cas, em sembla que és una frase que exemplifica molt bé la voluntat que també nosaltres reclamem i també manifestem.

Gràcies per haver vingut.

El president

Bé; gràcies, senyor diputat. Una qüestió: el rellotge us l'he posat a tres minuts, tenint en compte que a dos minuts i mig es quan heu d'acabar. Vol dir que quan posi trenta, vol dir que ja heu consumit els dos minuts i mig. No espereu a que posi zero, perquè llavors són tres. (*Remor de veus. El president riu.*) Bé, bromes a part, però, bé, és això. Ho posem a tres perquè és més complicat posar-ho a dos i mig. Per tant, quan veieu que falten trenta segons, aneu ja..., eh? (*Rialles.*)

Vinga. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Bé, tenim poc temps per dir tot lo que m'agradaria dir, però un primer punt és el que ja us vaig dir el dia que va venir, a la sala 10, el tema de la cessió il·legal de treballadors, que heu comentat ara que hi ha alguna de les empreses que ha presentat alguna demanda. Jo crec que aquest és un tema important. És a dir, el tema de les subcontractes no ha de servir per fer ciutadans o treballadors de primera i de segona, eh? Té unes altres funcions: donar flexibilitat, donar coses positives per a la indústria, però no generar treballadors de primera i de segona. Per tant, aquí, jo no soc jurista, però també hauríem de mirar si a nivell de govern podem fer alguna mena d'actuació d'ofici en aquest tema, perquè crec que és molt important.

Sobre el tema de que estigueu a la taula de la reindustrialització, doncs, jo hi estic totalment d'acord. Si en alguna cosa podem ajudar, evidentment, compteu amb nosaltres. I, per tant, quan toqui, ho parlem.

Sobre el tema d'aquest moviment alternatiu que ara us heu proposat, felicitar-vos, eh? Perquè, hi insisteixo, jo soc empresari, he sigut empresari, el tema de subcontractació no és per abusar del treballador, és per ajudar les empreses a crear més llocs de treball, però no per la part negativa. Per tant, no podem permetre que s'abusi dels treballadors en aquestes situacions. Per tant, totalment d'acord en que feu això.

Sobre el tema del dret a la vaga, és totalment un dret reconegut i, per tant, no pot ser que aneu a la vaga i després us tractin diferent perquè heu anat a la vaga; per tant, això és denunciabile i de cap manera es pot admetre.

Després, aviam, en positiu, jo crec que aquí els grups que estem al Govern ens hauríem de plantejar què vindrà després d'això, no? Perquè no sé com acabarà però, desgraciadament, no té bona pinta. Llavors, aquí hem de veure com podem ajudar des de govern per ajudar els treballadors: amb més formació, a fer emprenedoria, aquells que puguin d'alguna manera, doncs, fer algun tipus d'alternativa. Per tant, en aquest tema hauríem de pensar, en aquest cas concret, que és prou important, com podem ajudar des de govern per donar sortida a aquest tema.

I, finalment..., si em queda un minut o mig, no sé quan em queda ara perquè ja m'he despistat. I una pregunta, eh? Jo tinc entès que Nissan tenia previst l'any 2006 una inversió de l'ordre de 400 milions d'euros per fer una planta nova a Igualada, i això no es va fer, es va aturar, bàsicament, perquè Nissan demanava dues coses: una ampliació de l'A-2, un doble carril, i el tren de Martorell, de SEAT, que arribés fins a Igualada. I això el Govern Zapatero no ho va fer. I avui, en patim les conseqüències. Perquè, clar, en política les coses no són «avui decideixes i demà en tens les conseqüències», eh? Per tant, avui estem patint aquestes conseqüències.

I com que després parlarem de plantes de bateries, pot passar el mateix, que ara tornem a estar prenent decisions que d'aquí a uns anys ens en penedim i SEAT pugui patir les decisions que prenem avui.

La pregunta és: sou conscients d'aquest tema? Creieu que això va influir d'alguna manera que avui Nissan no sigui una empresa competitiva i, per tant, us veieu com esteu?

Moltes gràcies.

El president

Bé; gràcies, diputat. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Ahora sí, ¿no? Ya me toca, muy bien. Nada, gracias, señor presidente. Señorías... Yo quería agradeceros vuestra comparecencia porque, además, os entiendo perfectamente. Yo vengo del mundo real, aquí la mayoría de los diputados que yo he tenido la oportunidad de conocer no han trabajado y... Excepto, o sea... *(Remor de veus.)* Perdón, perdón, perdón... *(remor de veus)*, perdón, perdón, disculparme. Solo se han dedicado a la política y no saben realmente lo que hay en la calle. Lo digo de verdad, ¿eh?, es lo que pienso.

Entonces, os agradezco mucho vuestra comparecencia, y ya os anuncio que en cualquier cosa que podamos ayudar, lo haremos. Cualquier cosa que VOX presente no la van a aprobar, porque nos han hecho un cordón antidemocrático, pero cualquier cosa que ellos presenten, nosotros sí que la vamos a apoyar si es para ayudaros.

Nada más. Gracias.

El president

Bé; doncs...

Isabel Lázaro Pina

Bueno, un momentito. Quería preguntaros, que creo que me queda tiempo... ¿Me queda tiempo, presidente? *(Pausa.)* Bueno, treinta segundos. Que ¿qué sindicatos

os apoyan? ¿Cómo os han apoyado? Y ¿qué apoyo habéis tenido del Gobierno de la Generalitat?

El president

Bé; doncs, ara, per la candidatura parlamentària de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé; moltes gràcies. Crec que he tingut feines bastant més precàries que molts dels que estan aquí asseguts ara mateix al llarg de la meua vida. Que, per tant, si parlem de drets laborals, podríem tenir llargues converses.

Més enllà d'això, jo volia agrair moltíssim la compareixença. Hem anat parlant aquests mesos. M'agradaria dir o estaria bé dir, doncs, que algun dia estaria bé deixar de parlar, perquè voldria dir que hem solucionat el problema, o parlariem des d'un altre àmbit i des d'una altra perspectiva.

Però crec que és interessant que es posin aquí sobre la..., o sigui, que aquest és un exemple paradigmàtic del que pot acabar passant en altres situacions però, alhora, que exemplifica molts dels conflictes laborals que existeixen ara mateix, no?

Una és la crisi del sector de l'automoció, que comporta, no?, i comportarà més situacions com aquestes. És cert que com Nissan, de la magnitud de Nissan no, però que anirem veient més situacions com aquestes. I, per tant, ha de servir d'aprenentatge per avançar-nos a situacions que passaran.

I l'altra que posa de manifest és la trampa de la subcontractació, que el que fa és maquillar feines que són essencials i estructurals de les empreses que s'aprofiten d'una eina que tenen, perquè és una eina legal, que aprofiten per precaritzar, i que en situacions com la que estem vivint encara, no?, es visualitza molt més la hipocresia de l'empresa, de l'empresa mare, però també de les empreses que fan les feines o contracten gent per fer aquestes feines que haurien de ser essencials, però també de no modificar o no utilitzar les eines legals de modificació per evitar que això passi.

Per tant, que abordem el debat sobre l'Estatut dels Treballadors, l'article 42, i, en tota profunditat, es prohibeixi la subcontractació en feines que són essencials d'una empresa. Perquè, si són essencials i són estructurals, l'empresa no hauria de subcontractar, hauria de contractar directament els treballadors. Aquesta és una.

I l'altra, no?, amb la mesa de reindustrialització, doncs, és evident, els treballadors que han estat en un mateix sostre són treballadors d'aquella empresa i s'han de considerar així a l'hora de buscar-los sortides o buscar alternatives. I, en aquest debat no hi hauria..., o sigui, és un debat que no hauria d'estar existint. Quan hi ha treballadors i treballadores que porten vint anys anant cada dia a un mateix lloc, són treballadors d'allà. I per tant, no s'hauria de..., o sigui, no hauria d'estar passant el que passa.

I, per tant, aquí sí que hi ha un incís. Algú deia: «El Parlament no tenim capacitat, són els governs que ho decideixen.» Doncs aquí tenim representants de grups parlamentaris que estan al Govern de la Generalitat, que estan al Govern de l'Estat, que estan al Govern de l'Ajuntament de Barcelona que alguna cosa podrien fer. I que alguna cosa podrien fer també amb les empreses de les subcontractes, perquè moltes d'aquestes empreses també treballen per a l'Administració pública subcontractades. I, per tant, aquí també podria ser una via per incidir en aquesta situació que s'està produint ara mateix.

Per acabar ja, tornar a agrair-vos la vostra presència aquí, sobretot, tornar a agrair-vos la vostra lluita i no haver afluixat. I que, com sabeu, estem a disposició per al que puguem fer i per acompanyar en aquesta lluita.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara, pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, tindria la paraula jo mateix, però com que ja em sento representat per algunes de les intervencions que

heu fet, crec que podem passar al Grup Parlamentari de Ciutadans i que parli Joan García.

Joan García González

Gracias, presidente. Yo quería, primero, mostrar..., creo que casi todo se ha dicho ya, mostrar todo nuestro apoyo a lo que habéis venido, de hecho, a reivindicar, que es formar parte del proyecto de reindustrialización y, sobre todo, formar parte de esa mesa en la que se está debatiendo el futuro de los tres mil trabajadores que están trabajando y que son, de hecho, la experiencia laboral de Nissan durante tantos años.

Se ha hablado del tema i del problema de la subcontratas y de los servicios externalizados. Es cierto, en muchas empresas, y yo tampoco quiero ahora mismo acusar a Nissan de que se está haciendo así, pero muchas veces se utiliza la externalización de servicios específicos que son estructurales, creo que se ha comentado aquí, que no son servicios, digamos, de apoyo a la empresa... Nissan no funcionaría sin vosotros. Por lo tanto, sin vosotros, no puede haber tampoco reindustrialización, porque la reindustrialización tiene que ir mucho más allá de la propia Nissan. Es imposible, además, contar con todas las empresas que están fuera del propio centro de trabajo de Nissan y que también hacen que Nissan trabaje y que funcione. Por lo tanto, todo nuestro apoyo.

Yo quiero haceros una pregunta muy sencilla, es si hay trabajadores que estén realizando los mismos servicios que vosotros, que vuestras empresas y que otras empresas que no han podido venir, y que no están en el centro de trabajo. Es decir, evidentemente, que todos tenéis... Por ejemplo, los servicios informáticos, en este caso, si hay gente trabajando para Nissan fuera, dentro del mismo contrato, de la misma contrata, trabajando fuera del centro de trabajo. Simplemente, quiero que me lo comentéis. Entiendo que no, pero, bueno, quiero que lo confirméis si no es así o si no lo sabéis. Simplemente esa era una de las preguntas que quería haceros.

Se ha hablado del origen también, del porqué hemos llegado a esto. Creo que el señor Canadell ha acusado..., pues, seguramente, hay muchísimos factores que han hecho que lleguemos a esta situación, que creo que tampoco era hoy el momento para entrar a definirlos. Yo no quiero acusar a nadie ni decir que ha habido un factor específico, pero, posiblemente, la decisión que se toma por parte de Nissan, en su momento, para que se abandone esos centros de trabajo en Cataluña, pues, está tomada en base también a decisiones políticas o a errores políticos que se han cometido –y ahí lo dejo– en los últimos años en Cataluña.

Como os he dicho, todo nuestro apoyo. No podemos decir mucho más. Lo habéis dicho vosotros. Y creo que aquí ya hay grupos que están en el Gobierno de la Generalitat, en el Gobierno de España y en el Gobierno de Barcelona que están sentados en esa mesa y que seguro que os van a ayudar y espero que os ayuden.

De todas maneras, me gustaría que, cuando acaben estos meses de proceso de reindustrialización, podamos volver a sentarnos y a hablar.

Lo siento, presidente, me he alargado.

El president

Bé; doncs, ara tindríeu la paraula vosaltres quatre per respondre. Donarem un temps màxim de quinze minuts però serem flexibles, eh?, vull dir que...

Roger Magriñà Martínez

D'acord. Jo he apuntat quatre cosetes i així us responia, perquè si no... (*l'orador riu*), crec que no me'n recordaria de tot.

Primer de tot, vull ampliar una cosa, no?, que he comentat abans –ara el Jordi Albert també ho ha comentat a la seva intervenció– aquest *mobbing* que patim. En aquest cas, per exemple, bombers ho estem patint molt, no només amb el canvi d'horaris, amb els quadrants i amb les funcions que, a més, són funcions que, realment, no ens han transmès com hauria de ser, no?, firmat i legalment. Que tot això creiem, a més, que ve des de, com deiem abans, tot això ve des de Nissan. I la nostra em-

presa, doncs, en comptes de dir: «Hosti, això no ho podem fer, que per als nostres treballadors no pot ser que sigui així», acaten i ens trobem amb aquesta situació.

N'hi ha un altra, a més a més, que no me n'he recordat de dir abans, no?: a nosaltres ens estan traient hores. Jo aquest mes faig cinquanta hores menys del que em tocaria; hi ha altres companys que treballaran trenta hores al mes. Sí que cobrarem, perquè, tot i que no ens donin aquestes hores, hem de cobrar, però això ho deurem a l'empresa. Ho deurem en altres mesos o, si ens fan fora, en el *finiquito*, que ens trauran aquests diners. I, al mateix temps, resulta que aquestes hores les estan donant a les dos persones que ens estan substituint, que no són bombers i que no són de la nostra empresa. Volia ampliar aquesta informació perquè ho sabéssiu.

Altres temes. Com deies, del tema de per què creïem, no?, que Nissan no estava funcionant. Jo no sé si és aquest tema que has comentat. Jo no era llavors a Nissan, però sí que he vist..., jo hi porto quasi sis anys, i el que he vist i el que parles amb la gent allà és que des que va entrar Renault al grup Nissan hi ha hagut una estratègia de desgast de Nissan Zona Franca per endur-se tota la seva producció a França. Estan protegint..., Renault és francesa, s'ho volen endur allà i lo que volen és que la producció sigui allà. Nissan Zona Franca era productiva, era completament productiva. O sigui, estàvem parlant, jo quan vaig entrar hi havia tres tornos de producció, matí, tarda, nit. Es feien quatre models. S'han tret models que funcionaven. Vull dir, fa anys es feia una de les furgonetes més venudes de Nissan i, de cop, es treu i es porta a França. Nosaltres creïem que és una estratègia des de Renault i que, al final, acaba tancant Nissan.

No sé si també té alguna cosa a veure amb això però, almenys, és el que crec jo i els companys de bombers, perquè ho hem parlat, i amb gent inclús..., treballadors d'altres subcontractes o treballadors de Nissan, eh? Vull dir que, al final, tots parlem.

Vaig ara el tema de la subcontractació. Com ha dit l'Eulàlia, jo hi estic cent per cent d'acord. Sí que és cert que ha d'haver-hi subcontractació, hi és, però jo no crec que hagi de ser per a treballs essencials. Jo puc tenir una empresa i necessito un servei en un moment donat perquè és una feina esporàdica, excepcional, que dura una setmana i jo no tinc aquell personal qualificat, jo sí que subcontractaré, contractaré una altra empresa perquè ho faci, però no per a personal essencial.

Jo no ho entenc en el meu cas, no?, bombers o informàtics o menjador o estampació, que portem allà tota la vida. Jo no he trepitjat la meva empresa mai, eh? O sigui, jo la meva empresa..., sí, l'he trepitjat al carrer per anar-me'n a manifestar aquests dos mesos, però jo no l'he trepitjat. Llavors, la subcontractació en aquest cas és que no té sentit. Són serveis essencials. Hauríem de ser Nissan, no? I ens sentim Nissan, vull dir, és que jo només he vist Nissan. D'acord?

I ja dintre d'això, vull dir, la precarització és brutal. Jo ara soc..., jo estic qualificat, jo tinc un títol de bomber d'empresa, que el vaig fer, que el renovo cada cinc anys, que està convalidat per l'ISPC. Vull dir, jo estic dintre del Departament General de Prevenció, Extinció d'Incendis, en formo part com a bomber d'empresa i, ara, amb quaranta-tres anys, cobro menys que quan en tenia vint-i-cinc i no tenia cap formació ni res. Vull dir..., i tot això jo crec que ve d'un procés, amb tota aquesta subcontractació i aquesta precarització laboral que hi ha hagut en els últims anys.

El tema que deia de en què ens ha ajudat, no?, el Govern de la Generalitat i els grups parlamentaris amb els que ens hem reunit, doncs, la meva visió que tinc és que ens han ajudat moltíssim: ens hem pogut reunir amb ells, ens han donat visibilització, ens han ajudat a prendre decisions, assessorament, ens han ajudat..., perquè nosaltres estant de vaga no cobrem. I, si us dic el meu sou, és que..., m'entens? Jo no guanyo més de 1.200 euros per jugar-me la vida. Sí que hi ha una part de prevenció, però també me la jugo quan hi ha una intervenció. I jo no puc aguantar més, o sigui, he pogut aguantar dos mesos de vaga perquè hi han hagut ajudes, amb una caixa de resistència. Doncs ells també ens han ajudat a visibilitzar perquè altra gent ens ajudi, amb assessorar-nos, amb reunions, hem pogut anar a Madrid. Vull dir, ens hanaju-

dat realment moltíssim, inclús més, i ja us ho vaig agrair un dia i us ho torno agrair, més del que ens pensàvem, i la veritat és que estem molt contents.

Un altre tema. Lo que comentava vostè, no?, de que si hi ha treballadors fora de Nissan de la nostra empresa. Almenys bombers de l'empresa de Servisecuritas no n'hi ha. Almenys a Catalunya. Al febrer van fer fora un company perquè no hi havia prou hores per a tots i un dels motius pel qual el van fer fora és aquest. I l'altre és que no tenien un altre servei de bombers a Catalunya, d'acord? Llavors, nosaltres, en el nostre cas, no hi és.

Llavors, a mi quan em diuen: «No, tranquil, que si no entres a la reindustrialització, et recollocarem. –A on em recollocaràs, si vas fer fora un company fa dos mesos? –No, però estem licitant.» Ja, jo també estic jugant a la loteria i no vol dir que em toqui, d'acord? Llavors, al final, fa enfadar, són situacions que fan enfadar. A mi em tenen molt enfadat, d'acord?

Per últim, en el meu cas, no sé els companys, ja he agafat la..., ja em sento còmode. (*Remor de veus. L'orador riu.*) Ens agradaria demanar a la comissió una proposta de resolució de tot aquest debat. D'acord? Ja que estem aquí, doncs, aprofitem i ens agradaria demanar-ho des del moviment alternatiu de subcontractes, que ja queda bé el nom i tot, ens agradaria demanar això a la comissió.

I per la meva part, moltes gràcies a tots i cedeixo als companys.

José Antonio Serrano Álvarez

En el caso de los informáticos, Nissan exige a nuestras empresas que estemos físicamente allí, porque es más fácil, como dicen los ingleses, el *tap on the shoulder* y decirme: «Hazme esto.» Porque un servicio, si lo das desde remoto, es complicado que te puedan exigir más de lo que tienes que dar. Porque, claro, tú llamas a un señor con un catálogo de servicio, y cómo le exijo que me haga esto ahora rápido si no entra dentro de la plantilla que la persona tiene. Y es complicado porque..., bueno, ella habla con mi responsable y es mucho más lento. Entonces, Nissan siempre exigía que los informativos estuviésemos físicamente en la fábrica, porque es mucho más fácil el «pues ya que»: «pues ya que estás aquí», «pues ya que estás allá».

Entonces, Nissan tiene esa exigencia, sobre todo a nivel de IT, principalmente porque cada vez reduce más el servicio informático y, a su vez, lo externaliza más, aprovechándose del *long hold* que tenemos la gente que llevamos diez, quince, veinte años allí trabajando, que, al final, estás trabajando codo con codo con compañeros, que, al final, los sistemas son los sistemas. Es decir, estás trabajando con ellos, les das soporte a ellos, hemos trabajado de noche en... Entonces, la implicación es muy grande.

Entonces, las empresas nos dejan allí... y sí, sí, mi responsable venía una vez al mes a traerme mascarillas, cuando estaba en pandemia, ahora, como comentaba Roger, después de hacer huelga, a diez compañeros nos mandaron a casa cobrando, perdieron un servicio que tenían renovado a tres años, con una facturación de 300.000/400.000 euros anuales, por tal de no llegar a un acuerdo. Y, de hecho, de los diez compañeros, la primera semana cogieron a dos..., solo había dos personas trabajando de los diez, y ahora llevamos un mes y pico, un mes y medio, solo hay cuatro personas trabajando. Es decir, los otros seis estamos en casa cobrando sin hacer nada.

Mi empresa me ha llamado una vez para decirme que «sí, te buscaremos un cliente». En un mes y medio no me han dado formación. Cuando reclamo reportar horas por el tema de huelga me dicen que no, que no, que tengo que reportarlas como una..., ¿cómo dicen ellos?, una ausencia no justificada... Entonces, siguiendo con el rol de que la huelga no es legal.

En principio, el rollo de la subcontratación está muy, muy fuerte metido en Nissan por el tema de que ellos cada vez reducen más sus servicios, sus empleados y, en cambio, lo hacen subcontratados.

Margarita Ortega Bove

Jo soc treballadora de proveïdors, no soc subcontracte, és un proveïdor. Aquest tema és un tema també que ara ho han agafat perquè no és un subcontracte, és una subcontractació tapada –tapada. Per què? Perquè ara lo que han fet és que els proveïdors els han agafat perquè treballin sota del meu sostre. D'acord? «Jo et pagaré per peces i tu...» Però per fer una feina que en el seu moment era gent de Nissan, per abaratir-la, clar està.

Vull dir que no és una subcontractació, però és lo mateix, perquè és un lloc de treball dintre del sostre, amb les teves eines, amb els teus robots, perquè nosaltres treballem amb robots de Snop dintre de Nissan. Per això no ens han fet esquiolatge, perquè els feia por tocar els robots que eren de propietat i per això hem pogut tindre un acord, perquè, si no, paràvem Nissan. Però és una manera de tapar una subcontractació, perquè nosaltres estem a dins. I és lo mateix que un subcontractat. I és per això. Sí, la meva empresa té..., però la meva empresa ara diu en el pacte que no ens pot absorbir perquè aquesta feina també se'ls acaba a ells.

Lucía Gabriela Bremer Fretes

A ver, yo creo que mis compañeros ya lo han dicho todo. En sí, recordando las palabras que han dicho, seguimos todos de acuerdo que la subcontratación o lo topado a la subcontratación sigue siendo el desmejorar a gente cualificada, ¿vale?, sueldos y estar en el mismo techo de algo y no tener las mismas garantías. En el momento en que cierra, seguimos diciendo, cerramos todos el 31 de marzo, el 31 de diciembre, pero con diferentes condiciones. Tú a la calle, con una indemnización precaria, con un sueldo que ya has tenido precario, y ahora sin una oportunidad.

Nosotros, cuando hablábamos y les pedíamos sobre el plan de reindustrialización, en el pacto que hemos firmado nosotros, por ejemplo, y en muchos, hemos incluido el plan de reindustrialización. Porque los trabajadores a los que yo representaba, vuelvo a repetir, no querían una indemnización, querían un trabajo, porque las edades, porque nadie se quiere quedar sin trabajo...

Entonces, sinceramente, lo pusimos y, mientras que lo íbamos anotando, tanto la empresa como nosotros, sabíamos que era humo. Y eso lo quiero dejar remarcado porque es..., no tenemos y sabíamos que no teníamos respaldo de nada. Incluso, si lo lees, dice: «Ambas partes se comprometen a actuar de manera conjunta ante el Ministerio de Industria y la Generalitat de Catalunya para la inclusión de los trabajadores afectados por el presente acuerdo.» ¿Qué dice? Lo mismo que nosotros les estamos pidiendo aquí y ustedes nos pueden decir si pueden hacer algo o no.

Yo creo que sí, yo creo que, igual que dijo mi compañero, han hecho muchísimo, nos han dado visibilidad, nos están escuchando otra vez, cada vez nos escucha más gente, empezamos con dos y terminamos siendo un montón. Y necesitamos que nos siga escuchando más gente hasta que estemos en esa mesa porque, realmente, nos seguimos mereciendo lo mismo que desde el primer día empezamos a luchar.

Por eso también les pedimos que entiendan que el movimiento no lo paramos, porque desde el momento uno que empezamos esta batalla o esta lucha para intentar defender a todos estos compañeros que se quedan en la calle seguimos sin terminar ese trabajo, sin concluirlo, hasta que podamos decirles: «Mira, al final, estabas en la cola de preferencia, pero no has podido o no has estado lo suficiente cualificado, pero tuviste la opción o puedes reciclarte.» ¿Vale? O «tienes ahora 45 o 50 años y puedes reciclarte para ver si hay alguna oportunidad porque, si no, en casa creo que no vas a poder hacer nada».

Y, nada, es más reiterarme de lo mismo. Agradezco todas sus palabras, agradezco todo el apoyo y espero que nos puedan seguir apoyando en todo lo posible, porque creo que sí que tienen más de voz y voto que simplemente escuchar.

Gracias.

El president

Bé; doncs, agrair-vos a vosaltres, al Roger Magriñà, al José Antonio Serrano, a la Margarita Ortega i Lucía Gabriela Bremer, l'explicació que heu fet. Crec que ens ha quedat el tema clar i ens quedem els deures que ens heu plantejat. La possibilitat de fer una proposta de resolució, ja ho estudiarem i tal.

Per tant, gràcies i, bé, us acompanyo a fora.

Ara torno, un minut. Suspenem la sessió un moment.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i vuit minuts i es reprèn a les quatre i catorze minuts.

El president

Bé; doncs, reprenem la sessió.

I els que no hi són *se van a enterar*. (*El president riu.*) Sí, digue'ls que vinguin, que com més aviat vinguin, abans acabarem.

(*Pausa.*)

Vinga, doncs, es reprèn la sessió.

Proposta de resolució sobre la creació d'una planta de bateries elèctriques

250-00002/13

I veurem la proposta de resolució..., la número 5, el punt 5 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la creació d'una planta de bateries elèctriques, que presenta el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Recordo, cinc minuts per a Ciutadans i, després, tenim dos minuts i mig la resta. Gràcies.

Joan García González

Gràcies, president. Faré una presentació crec que breu d'aquesta proposta de resolució. Ja es va presentar, evidentment, fa uns mesos, però crec que la situació no ha canviat excessivament i crec que també pot ser d'actualitat ara mateix, doncs, aquesta proposta de resolució.

Què demanem des de Ciutadans? Per un costat, crec que la valoració que hem de fer, o almenys si som realistes, de la situació econòmica de Catalunya, doncs, no és bona per diferents raons. Una d'elles, perquè ja no teníem una bona situació de creació o d'enriquiment del teixit empresarial català abans de la pandèmia, però, evidentment, la pandèmia encara ens ho ha posat molt més difícil.

Ara mateix el que volem és, doncs, que moltes de les inversions que no han vingut o no han pogut venir o algunes d'elles que considerem que són importants i estratègiques com aquesta estiguin a Catalunya, on tenim bona part del sector de la indústria d'automoció que, com hem vist avui també, està tocada, en alguns casos tocada bastant de mort, com ha passat. Esperem que es pugui modificar aquesta situació, però ara mateix és aquesta, és bastant dramàtica, la situació d'empreses com Nissan, com hem vist avui.

Per tant, què demanem des de Ciutadans? Doncs que allò que sempre parlem de tenir en un mateix espai tota la cadena de valor, que crec que és un dels reptes que hem de tenir a Espanya, i, evidentment, a Catalunya, doncs, si ho poguéssim tenir, encara millor, de poder construir des de les bateries elèctriques fins a acabar el que seria l'últim pas del muntatge d'un cotxe o de qualsevol automòbil. Aquesta cadena de valor des del començament fins al final, poder-la tenir en un mateix lloc, crec que és importantíssim.

Igual que és important tenir, això ja és més complicat, doncs, els centres de recerca, els centres d'innovació. I si poguéssim tenir les seus de les empreses, encara millor.

Això últim serà complicat perquè, evidentment, algunes d'aquestes empreses ja són multinacionals que tenen les seus fora d'Espanya. Però crec que un pas és reconèixer o almenys donar suport des del Parlament de Catalunya a que això es pugui fer.

Per tant, el que nosaltres proposem en aquests punts –sobretot per a nosaltres és molt important el punt 1–, doncs, és instar que aquesta planta de bateries pugui estar o es pugui treballar tant des del Govern d'Espanya com del Govern de la Generalitat i els ajuntaments que considerin que poden ubicar aquesta planta de bateries, que treballin coordinadament per tenir aquesta infraestructura, que creiem que és bàsica per a la indústria de l'automòbil, en aquest cas del vehicle elèctric.

Per tant, res més, aquesta és la base d'aquesta proposta de resolució, que espero que pugui generar consens.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Doncs ara té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Sí, bona tarda. Gràcies, president. Ràpidament. Jo crec que aquesta és una bona proposta d'un tema d'actualitat i, per tant, que ens permet fer reflexió sobre un dels pilars fonamentals en els que s'ha de basar la nova estratègia de digitalització, pacte verd, transició ecològica i reindustrialització o reindustrialització que, a més a més, lliga amb la compareixença que hem fet abans.

Error i encerts, encerts i errors d'uns i altres. Jo crec que el que hem d'intentar és trobar aquest camí del mig, aquesta via transitible que faci que projectes com aquest ens puguin unir, no només unir, sinó que, realment, puguem generar els consensos necessaris i puguem tenir el lideratge precís per fer que siguem competitius en un entorn mundial, doncs, molt complex.

Per tant, Catalunya té tots els elements, de capital humà, de tradició industrial, d'especialització del sector de l'automoció, per poder-nos-en sortir, no només en les bateries, sinó en tota la cadena de valor que suposa el sector de l'automoció.

Per tant, sí a les bateries elèctriques, ens sembla molt bé la proposta, podríem posar alguna coma diferent o algun element diferent, però jo crec que va en la bona direcció. Però també en tot l'entorn 5G, punts de càrrega arreu del territori, formació professional de l'automoció, infraestructures necessàries, precisament, perquè es pugui fer no només la fabricació de bateries, no només la fabricació de vehicles elèctrics, sinó també, evidentment, tota la resta d'elements de la cadena de valor.

Un element molt important, Catalunya, no és que coneixem els grans fabricants de vehicles, però és que aquí hi ha deu mil empreses que són les que donen suport i que fan que aquest sector sigui competitiu.

Recordar només que fa pocs dies es va aprovar el PERTE de l'automoció. Per tant, jo crec que aquí sols no ho podem fer, però nosaltres, si no ens posem les piles, això no tirarà endavant. Per tant, cal sumar, cal coordinar esforços i cal tenir una idea molt clara de quin ha de ser aquest sector de l'automoció, aquesta promoció del vehicle elèctric per tal de que Catalunya, doncs, sigui això que diem sempre, no?, la regió més competitiva en vehicle elèctric i bateries elèctriques del sud d'Europa o del conjunt de l'Estat.

El nostre vot, favorable. I, re, esperem que anirem concretant tots els aspectes que surten a la proposta de resolució de Ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidente. Señorías... Mire, compartimos las consideraciones de la exposición de motivos: el sector automovilístico, como muchos otros sectores, sufre los efectos colaterales de la pandemia, agravados por un gobierno irresponsable que, con sus medidas arbitrarias, sin ningún rigor, junto con otros muchos factores que, posteriormente, mencionaré, ha tenido como consecuencia la no inversión de empresas en la fabricación de coches eléctricos, que todos sabemos que son parte del futuro.

Miren, en 2019, la Comisión Europea emitió al Parlamento Europeo, al Consejo, al Comité Económico y Social Europeo, al Comité de las Regiones y al Banco Europeo de Inversiones un informe sobre la ejecución del plan de acción estratégico para las baterías, consistente en la creación de una cadena de valor estratégica para las baterías en Europa.

Este informe ya incide en la necesidad de invertir en plantas de baterías eléctricas, sin embargo, hacen falta tres propuestas complementarias para que esta política obtenga los frutos laborales y de desarrollo económico que promete.

La primera propuesta es un plan de transición. La propuesta de construcción de una batería de plantas eléctricas tiene que ir acompañada de un plan de transición en el que los trabajadores afectados por los cambios tecnológicos no vean afectadas sus opciones laborales y reciban la formación profesional adecuada para adaptarse al nuevo entorno laboral tecnológico.

El avance tecnológico y las nuevas oportunidades tienen que ser complementados con las herramientas de política pública necesarias para que incidan positivamente en el empleo y desarrollo económico y local.

Una segunda cosa que sería necesaria es la promoción de la construcción de sectores económicos de enlace ascendientes y descendientes para garantizar el éxito de la política de construcción de baterías. Sin este plan de formación, la construcción de una planta de baterías es inútil; necesitaríamos crear los vínculos necesarios entre sectores para evitar el aislamiento económico de esta propuesta.

Además, ¿cómo podemos estar hablando de impulso de Cataluña como principal fabricante europeo de baterías sin diseñar un plan de fabricación de baterías, que requiere de un entorno de estabilidad política que atraiga a inversores y empresas, de un entorno de seguridad jurídica que genere confianza a inversores y trabajadores, de una jerarquización de prioridades adecuada por parte de la Generalitat que permita una planificación a largo plazo por parte de empresas y trabajadores?

Justo ayer, en la sección de economía de *La razón* se publicó la noticia de que el Grupo Volkswagen - SEAT confirman su intención de construir una gigafábrica de baterías en España. Solicitarán la participación en el proyecto estratégico para la transformación económica, para el que se ha anunciado que se destinarán 4.200 millones para el sector de la automoción. Se contempla transformar la planta de Martorell en una fábrica de vehículos cien por cien eléctricos. Pero hablan de una nueva fabricación de baterías en España. Cataluña es España. Podría ser aquí, trabajemos por ello.

Bueno, acabo ya. Señores, no se puede empezar la casa por el tejado. Sin estos puntos que acabo de mencionar, este plan será un fracaso.

Y, por todo lo expuesto, solicitamos la votación de las propuestas por separado, si fuese posible.

El president

Gracias.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias.

El president

Per la Candidatura...

Isabel Lázaro Pina

Perdón, ¿eh?, por el retraso.

El president

Que no se repita. Per la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, moltes gràcies. Jo crec que és una proposta de resolució una mica trampa perquè, a més a més, hi ha una mica de tot aquí al mig. Però que, a més a més, aborda un debat que s'ha de tenir en totes les condicions, perquè, de fet, no?, és a dir, estem..., o s'intenta argumentar que, davant de la situació de crisi climàtica i ecològica, doncs, cal canviar el vehicle de combustió pel vehicle elèctric.

De fet, ahir, no?, la Comissió Europea plantejava que el 2035 havia de ser l'any de fi de venda de cotxes de combustió. Això podria semblar que és una bona opció: canviem el vehicle de combustió pel vehicle elèctric. Però, en el fons, no estem canviant el concepte de mobilitat, seguim posant al centre de la mobilitat el vehicle privat en lloc de fer un procés de canvi de mobilitat on es prioritzi el vehicle col·lectiu, el transport públic, on existeixi realment una xarxa que doni resposta a les necessitats de mobilitat.

Perquè, a més a més, quan parlem de vehicle elèctric, hem de pensar també en els impactes que això té, perquè no és l'electricitat una via d'energia que no contamina, que no generi uns impactes ambientals en molts llocs del món, i, per tant, això també ho hem de tenir en compte.

De fet, el gran volum de minerals metàl·lics i de minerals o de materials com el liti que es fa servir per a la fabricació d'aquestes bateries elèctriques té un gran impacte ambiental i territorial, sobretot al que és el sud global. No es tracta de parlar o de tornar a èpoques de premodernitat; es tracta d'abordar el debat de la mobilitat des de la seva complexitat i, per tant, de no substituir un vehicle per un altre sense tenir en compte tots els impactes que hi ha o sense posar al debat què és l'espai públic o a què volem que es dediqui l'espai públic.

És per això, perquè entre que és una proposició que barreja diversos elements i que entenem que no és una mera qüestió de canvi de vehicle de combustió per vehicle elèctric, sinó de debat sobre mobilitat, que votarem en contra d'aquesta resolució.

El president

Perdó, la diputada ha demanat votar per separat la...?

Eulàlia Reguant i Cura

No, no.

El president

La de VOX ha demanat votar per separat els punts. Però hauries de dir..., perquè, clar, s'han d'agrupar per sí, per no i abstenció. (*Veus de fons.*) No el posicionament, sinó quins blocs..., quins vols votar per separat, per entendre'ns.

(*Isabel Lázaro Pina intervé sense fer ús del micròfon.*)

D'acord. No cal que et pronunciïs, sinó quines són les que voldries votar per separat, per entendre'ns. (*Isabel Lázaro Pina intervé sense fer ús del micròfon.*) La primera i la quarta, juntes.

(*Veus de fons.*)

Quines votes el mateix? (*Pausa.*) D'acord. 1 i 3 i 2 i 4. Perdó, eh?

Ara tindria la paraula jo, però també renuncio a la paraula. Avui no estic inspirat.

I ara té la paraula, pel Grup de Junts per Catalunya, el senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Bé, si fóssim en un país normal, la decisió d'una planta de bateries elèctriques, la primera seria a Catalunya perquè sempre ha sigut així. És a dir, la regió industrial per excel·lència, la regió dinàmica per excel·lència, la regió que ha liderat totes les revolucions industrials al llarg de la història sempre ha sigut Catalunya. Però com que no ens basem en criteris estrictament econòmics o economicistes, sinó polítics, veurem on va a parar aquesta fàbrica. Per tant, segurament, no caldria ni que féssim cap moció, eh?, en un país normal això cauria pel seu propi pes.

Però, clar, ara ja fa uns anys que l'economia s'ha vist desplaçada per la política. Això ho va començar l'Aznar, eh?, no els socialistes, però s'ha continuat així. I avui en dia tornem a estar o estem en una situació de que ja veurem, ja veurem com acaba això, perquè aquí hi han altres criteris que no són purament economicistes.

I m'he referit abans, quan hi havien els convidats de Nissan, al que va passar o el que jo els preguntava si podia haver passat. Ells, potser, probablement, no porten prou història a l'empresa per saber-ho, però és cert que, al final, Valladolid, o sigui, Renault és qui va acabar decidint. Tant és així que es va potenciar la planta de Valladolid en lloc de la de l'Anoia de Nissan, no?

Per tant, va haver-hi política, eh? En aquell cas va haver-hi política. I la raó economicista, doncs, ha fet que, probablement –probablement– ara per ara, Nissan hagi de tancar per una decisió política, en el seu moment, en lloc d'economicista.

La preocupació és quan, fa tot just uns dies, el senyor Matías Carnero, del Sindicat de SEAT, diu que creu que és més lògic, fins i tot, o és lògic, fins i tot, que la planta es posi a l'Aragó, perquè és una mica el punt mig, eh?, de totes les fàbriques. Ja veurem què passarà, però posar-la a l'Aragó no serà bo per a ningú, segurament, perquè els costos logístics, a la llarga, veurem si es poden o no es poden suportar. Una planta com SEAT té sentit que tingui una planta de bateries al costat. No cal tenir-la a l'Aragó. Per tant, això ja veurem si al final no ho acabem pagant.

Ara, de la moció, estrictament, doncs, home, el punt 1 el votarem a favor, perquè és veritat que la Generalitat s'hi ha d'implicar, i no hi ha cap dubte i em consta que ho està fent.

En canvi, dels punts 2 al 4 els votarem en contra, més que re perquè ja és una tasca del Govern que s'està gestionant. I, en concret, eh?, per fer una mica més de... –em queden catorze segons–, una mica més de política, home, dir que el Govern va plantar SEAT en el setantè aniversari i que això ha sigut contraproduent, no sé, però em sembla que la pressió de la Casa Reial perquè SEAT es traslladés l'1 d'octubre em sembla que va ser més important que no pas això.

El president

Gràcies. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Ara sí que em trec la mascareta. Anirem ràpids respecte a aquest punt. I aniré directament a la qüestió que planteja la moció. És a dir, en el primer punt hi estem d'acord. És a dir, de fet el Govern hi està implicat, i també interpel·la el Govern de l'Estat i, de fet, interpel·la a tots els agents que estan implicats en aconseguir que aquesta planta vingui a Catalunya. I, a més, jo soc del Baix Llobregat i, per tant, amb l'impacte que també té el tancament de la Nissan al país, però també molt marcadament en una comarca com la meua, doncs, és un d'aquells elements que nosaltres considerem que és important que treballem i que treballem de forma conjunta. Però, alhora, també s'ha de fer en base a la posició institucional i, per tant, deixant que els governs facin també la tasca que els toca fer.

I també hem de tenir en compte que les direccions empresarials marcaran una estratègia i aquesta estratègia acabarà obeint també a on acabarà aquesta planta.

Per tant, hem d'exercir la màxima pressió? Sí. Els governs han d'anar ben coordinats i elaborar una estratègia conjunta per aconseguir que aquesta planta vingui a Catalunya? Sí. Per tant, donarem suport a aquesta primera proposta.

Ara bé, en la resta de propostes no hi estem d'acord. No hi estem d'acord, entre altres qüestions, perquè, primera, ens sembla que és bastant inoperant que fem una comissió o una, com li diu...? «Manifiesta la necesidad de celebrar, en el plazo máximo de un mes...» De fet, ja la incomplim, és a dir, si la votéssim a favor ja l'estaríem incomplint perquè diu que «en el plazo máximo de un mes desde la constitución de les comissions parlamentàries», i això ja ha passat, «crear un debat específic i conjunt a les comissions encarregades dels temes d'economia i empresa en el Parlament».

Més enllà de compartir també les paraules dites per la companya Reguant, de la CUP, de que per la transversalitat de la problemàtica i l'anàlisi caldria interpellar pràcticament a totes les comissions parlamentàries, també crec que no pertoca amb la fórmula amb què vostè ho està plantejant. Podem generar debat, però també és veritat que aquest debat també l'ha de generar no només el Parlament, sinó també assumir per part del Govern, i, per tant, una estratègia que sigui de caràcter conjunt i una estratègia de caràcter nacional. I em sembla que és molt important que aboquem també molts esforços en el pla nacional per a la indústria. I crec que aquí és on realment podem generar un espai de debat i de concertació social i de diàleg social que ens permetrà avançar en aquest sentit.

I respecte a la resta de punts, també els votarem en contra. Entre altres qüestions, perquè en el punt tercer ja hi ha un pla de la Direcció General d'Indústria i amb ACCIÓ que està desenvolupant diverses actuacions. Actualment, hi ha quaranta-nou actuacions que s'estan desenvolupant en base a la transformació del sector de l'automòbil.

I, finalment, el punt quart: em sembla que és bastant ridícul que perquè no hi hagi la presència d'una persona determinada obviar tota la feina i tota la tasca de relació continua i que es manté amb l'empresa SEAT per part del Govern de la Generalitat.

Gràcies.

El president

Bé, doncs per..., el senyor Joan García, de Ciutadans? *(Veus de fons.)* No hi han esmenes. Doncs ja passem a la votació directament.

Doncs votem tots els punts per separat perquè m'ha semblat..., pel que anàveu dient, ens ha semblat que era... *(Pausa.)*

Bé, doncs, votarem el punt 1.

Vots a favor?

Si no m'he equivocat, 14 –si no m'he equivocat.

Vots en contra?

Un.

Abstencions?

Un altre.

Em sembla que no m'he equivocat.

Aprovat.

El punt número 2.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Nou.

A favor eren 6. *(Veus de fons.)* D'acord. En contra, 9.

I abstencions?

Rebutjat.

El punt 3.

Vots a favor?
Sis.
Vots en contra?
Nou.
Per tant... *(Veus de fons.)* Ai, perdó.
I abstencions?
Una.
Perdó. Queda rebutjat també.
I el punt 4.
Vots a favor?
Sis.
Vots en contra?
Nou.
Abstencions?
Queda rebutjat.

Proposta de resolució sobre la situació dels treballadors de Bic Graphic
250-00096/13

Doncs ara anem... El punt de l'ordre del dia número 6 és el que ha estat retirat, perquè..., i el punt 7 és el que ha estat posposat. Ara aniríem al punt 8, que és el que fa referència a la situació dels treballadors de Bic Graphic, que va presentar el PSC i Units. Té la paraula per presentar-lo, el senyor Pol Gibert, per cinc minuts, màxim.

Pol Gibert Horcas

No els faré servir. Gràcies, president. Seré breu perquè aquesta és una resolució que es va presentar, com passa moltes vegades en aquest Parlament, doncs, fa dos mesos quasi clavats, no?, el 18 de maig de 2021. El conflicte, per sort, s'ha pogut resoldre ja amb un acord entre treballadors i l'empresa, tot i que, evidentment, afecta quaranta-quatre persones, finalment, l'ERO presentat, de cinquanta-dos que n'hi havia inicialment d'afectades.

Però, bàsicament, volíem mantenir aquesta resolució, també parlant amb diferents portaveus, una, com a símbol del suport a aquesta indústria, doncs, que, evidentment, s'ha vist afectada i també com un símbol de les tensions, que estem patint aquest reguitzell de degotejos d'EROs en l'àmbit industrial, molt concretament també a la zona de Tarragona i del Penedès, que ens afecten més directament. I que, a més, evidentment, volíem posar de relleu que la portem a votació tot i superar la situació, perquè em sembla que és un recolzament a la lluita dels treballadors en aquest sentit.

Gràcies. I també ja aprofito per anunciar que acceptarem l'esmena que s'ha presentat.

El president

Ara per intervenir té la paraula... Ara, clar, si ho ha presentat ell, no té la paraula el... Vosaltres, no, no. *(Veus de fons.)* El que ha presentat esmenes...

Ferran Roquer i Padrosa

Jo crec que nosaltres, president.

El president

Junts i Esquerra, no? Doncs primer té la paraula... *(Veus de fons.)* Joan? Ah, Ferran... El senyor Ferran Roquer té la paraula.

Ferran Roquer i Padrosa

D'acord. Gràcies, president. Bé, ho deia el senyor Gibert en la presentació de la proposta de resolució, per sort, l'empresa i els treballadors han arribat a un acord

que consisteix en el màxim legal per acomiadament improcedent més sis mil euros lineals per als treballadors.

Nosaltres havíem presentat una... Estàvem d'acord en el primer punt de la proposta de resolució i estàvem d'acord en el tercer punt, en reactivar el pacte nacional i en donar suport i recolzament als treballadors, i crec que té sentit que mantinguem la proposta de resolució tan sols pel fet de mantenir el suport als treballadors. Però havíem presentat una proposta de resolució que deia: «Continuar la mediació» en lloc de «mediar». I ho dèiem, per què? Per què ho dèiem? Perquè des del 2016 la Direcció General d'Indústria i l'empresa i els treballadors estan mantenint contactes.

Segurament, el problema principal que passa a Bic Graphic és que es tracta..., ha perdut aquest promocional, es tracta d'un mercat madur que té difícil la penetració en el mercat.

No s'ha pogut mantenir la planta de serigrafiat, però sí que s'han pogut mantenir altres activitats de l'empresa Bic a Catalunya. I esperem que aquesta reordenació serveixi perquè, definitivament i per sempre més ja, desapareguin els problemes que hi havia i la planta de Tarragona i el magatzem logístic de la Granada continuïn treballant i continuïn exercint l'activitat.

Per tant, nosaltres donarem suport a la totalitat de la proposta de resolució.

El president

Gràcies. Ara té la paraula senyor Jordi Albert, pel Grup d'Esquerra Republicana.

Jordi Albert i Caballero

Bé; intentaré també complir amb la norma de brevetat i, per tant, doncs, simplement, agrair al grup proposant la moció i també agrair-li que hagi acceptat l'esmena. L'esmena anava, precisament, en la línia de ser més fidel a la realitat i al que havia estat succeint amb la mediació i amb la negociació.

En qualsevol cas, com ja va passar també en moltes ocasions en la darrera legislatura, al final, els tràmits parlamentaris porten a que a vegades votem una proposta de resolució quan el conflicte ja està resolt. I, per tant, doncs, és bo igualment que la mantinguem per deixar viu també l'esperit de suport i també per mantenir aquesta línia de..., i fer palesa aquesta línia, visualitzar-la bé, aquesta línia de suport cap als treballadors i les treballadores de Bic Graphic, que estaven en conflicte en el moment en què es va presentar aquesta proposta de resolució. I, per tant, doncs, lògicament, hi donarem suport.

I, bé, i en qualsevol cas, tornem a constatar que tot treballador vol mantenir l'activitat, vol continuar treballant i que, al final, quan hi ha un expedient i quan hi ha un acord en el marc de la negociació col·lectiva que expulsa treballadors, mai podrem considerar que és un èxit, però, en qualsevol cas, sí que és veritat que els termes d'aquest acord són uns termes prou bons perquè aquest acomiadament, doncs, que no ens agrada, tingui una mirada diferent.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidente. Señorías..., miren, esta empresa está en mi provincia, en la provincia de Tarragona, y en la comarca del Baix Penedès. Esta zona ha sufrido estos últimos años, y agravada por la crisis de la pandemia, una desindustrialización total.

Yo lo que no acabo de entender, quizá es porque la presentasteis en ese momento que anunciaba el ERO de los cincuenta y dos trabajadores de esta planta, pero es que en esta zona hay muchas empresas que están en ERTE, que están cerrando, que están... Por ejemplo, cristalera francesa, la Bosch, en Castellet. ¿Por qué no se han acordado del resto de las empresas que han dejado a muchas familias en la ca-

Ile? De hecho, más de mil empleos se han destruido en estos últimos meses o en el último año.

Esta comarca, la tarraconense del Baix Penedès, presenta las peores cifras de ocupación de paro de toda Cataluña, actualmente, con un 19,92 por ciento de personas desocupadas, según los datos facilitados por el Departamento de Trabajo de la Generalitat.

Por eso, reitero mi pregunta a los firmantes de esta propuesta que por qué Bic Graphic y no el resto de las empresas, que son, pues, muchísimas.

Nada, yo solo decir eso, ampliar un poco la propuesta y, si se debate esto, que se puedan debatir todas las demás que han estado perjudicadas y que están en ERTE, despidiendo a mucha gente.

Y, nada, y lo importante que es reactivar el pacto de la industria y, especialmente, en esta zona.

Y por supuesto, votaremos a favor.

Muchas gracias.

El president

Gracias. Ara, per la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Moltes gràcies, president. Només, molt breument, per dir que votarem a favor de la proposició i que, malauradament, tindrem més temps per anar parlant d'aquest tipus de coses.

I, avui, per optimitzar el temps, doncs, ja ho deixo aquí.

El president

Gràcies, senyora... Pel Grup de Ciutadans, té la paraula... O sigui, jo...

Joan García González

Gràcies, president. Jo per mostrar el meu suport a la proposta de resolució. He sigut més breu que la CUP.

El president

Bé; ara li donem la paraula al proponent.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. No anava a fer ús del torn de l'esmena però m'hi he vist obligat, eh?

A la diputada de VOX dir-li, breument, que aquest diputat i molts diputats del PSC i altres càrrecs municipals, evidentment, han estat a cada conflicte laboral que hi ha hagut a la zona que vostè..., a Tarragona, al Penedès, com molts diputats d'altres grups parlamentaris s'han preocupat per ells. I aquesta és una resolució que és una de les moltes que passaran per aquest Parlament, com vostè podrà comprovar els propers mesos, segurament.

I jo li voldria dir que la seva, segurament, inexperiència o falta de coneixement sobre aquest tema no li impedeixi veure, doncs, que vostè pot, quan vulgui, entrar una resolució sobre qualsevol conflicte laboral que hi hagi a Catalunya i que la debatrem en aquesta comissió. Ho dic perquè, diguem-ne, no vulgui atribuir a altres el que vostè no ha fet.

I també li demano una cosa molt elemental, que és un... Ho dic perquè és un mínim de respecte democràtic, diguem-ne, en aquesta comissió, eh?, vull dir, quan parla un diputat, no parlen els altres. Això t'ho ensenyen a l'escola ja i aquí també es manté, és una cosa bàsica. Entenc que el seu grup potser no ho porta incorporat com una cosa d'ADN, però ho aprendran en aquest temps.

Volia afegir això i ja està, president.

Gràcies.

Isabel Lázaro Pina

No he escuchado casi nada de lo que ha me ha dicho.

El president

Gràcies.

Isabel Lázaro Pina

Lo siento. Te lo quería decir, pero no...

El president

No té la paraula, vostè no te la paraula en aquest moment.

Doncs passem a la votació. Hi havien tres punts, ningú ha demanat vot per separat. (*Veus de fons.*) S'hi incorpora a l'esmena. Podem passar a votar conjuntament, no?, els tres punts? (*Pausa.*)

Vots a favor?

Per unanimitat. Si no m'he equivocat, per unanimitat, quedaria aprovada.

(*Remor de veus.*)

Perdó.

Proposta de resolució sobre el comerç

250-00119/13

Passem al punt 9 que és la proposta de resolució sobre el comerç, presentada pel Grup PSC i Units per Avançar. El senyor Juan Luis Ruiz la presenta.

Juan Luis Ruiz López

Molt bé. Moltes gràcies, president. El comerç és, sense cap mena de dubte, un dels sectors tradicionals més importants al nostre país, a Catalunya, no? Les activitats comercials representen, aproximadament, el setze per cent del nostre PIB i la població ocupada al comerç al detall, doncs, representa un deu per cent, segons les dades de l'Idescat, no?

Des de l'inici de la pandèmia, el comerç, junt amb altres activitats econòmiques, doncs, està esdevenint un dels sectors més afectats per les mesures sanitàries imposades per les diferents autoritats.

Durant la primera onada de la pandèmia, el mateix sector ha estimat unes pèrdues d'un setanta per cent de les vendes, especialment en el comerç urbà. En d'altres, com podria ser l'alimentació, en canvi, doncs, l'impacte ha estat bastant menor i, fins i tot, en algun cas han vist augmentades les seves vendes de forma molt important, per qüestions òbvies, no?

Igual que ha passat amb la restauració, alguns dels establiments comercials ja no han pogut aixecar la persiana i han tancat definitivament. La majoria de casos, doncs, establiments de proximitat i de barri que no han pogut assumir la impossibilitat de generar ingressos, no?

Tot i que calen mesures a curt termini, mesures de xoc per garantir la subsistència econòmica d'aquests establiments, cal també afrontar els reptes més estratègics, més estructurals que aquest sector junt amb d'altres tenen, no?

La covid-19 ha accelerat molts d'aquests canvis, que ja estaven en marxa abans de la pandèmia, especialment pel que fa a la digitalització i a l'aplicació de les noves tecnologies. Hem vist, precisament, com les grans plataformes de venda i de distribució *online* han augmentat de forma més que considerable els seus beneficis durant l'any passat, no? I, certament, doncs, els hàbits de consum estan canviant a una velocitat exponencial i, per tant, cal des de les administracions facilitar i ajudar a aquesta transició digital els nostres sectors més tradicionals.

Segons l'estudi del sector de digitalització del comerç a Catalunya de l'any passat, el sector comerç té una presència digital que segueix una estructura ascendent piramidal, no? La base d'aquesta piràmide, la base de la digitalització implica dis-

posar d'una pàgina web. Concretament, l'any 2020, el setanta-set per cent disposava d'una pàgina informativa del seu negoci, amb un increment del nou per cent respecte a l'any anterior.

Tanmateix, també, els següents nivells de digitalització, doncs, són la presència en xarxes socials, com podria ser Facebook i Instagram. Instagram, precisament, va augmentar en relació amb l'any 2019 en un vint per cent, mentre que Facebook va quedar, diguéssim, igual que l'any anterior.

I en un altre nivell de digitalització, hi apareix la venda per internet, en què el trenta-vuit per cent del sector manifestava, l'any 2020, tenir algun tipus d'instrument que permetia la comercialització per internet.

Cal destacar que l'*e-commerce*, en qualsevol de les seves formes, va créixer significativament l'any 2020, concretament un catorze per cent més, no?

En global, el grau de presència digital del sector és del quaranta-sis per cent, una xifra que situa el nivell de digitalització del comerç a Catalunya, doncs, en un punt intermedi.

I pel que fa a la relació digitalització-facturació, un noranta-tres per cent de les empreses amb un sistema de comerç en línia estan d'acord amb l'afirmació que l'*e-commerce* ajuda a vendre més, no?

Com he dit anteriorment, també part de la demanda, doncs, cada cop són més les compres per internet, on el petit i mitjà comerç troba barreres d'entrada importants davant de les grans superfícies i les grans plataformes virtuals, i és per això que proposem aquesta proposta de resolució, no?, per tal d'impulsar la digitalització en tota la cadena de valor del nostre sector comercial.

El president

Gràcies. Hi ha una esmena presentada. Ara té la paraula el senyor Jordi Munell, pel Grup Parlamentari de Junts.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Ah, i la senyora Llop també, suposo, per..., no? Ara començo jo. Sí, doncs, tenim una esmena presentada, ens l'han acceptada, per tant, votarem a favor d'aquest punt i del conjunt de punts d'aquesta proposta.

En tot cas, posar en valor que el Consorci de Comerç, Artesania i Moda de la Generalitat de Catalunya, adscrit al Departament d'Empresa, doncs, ja des de fa anys ha manifestat i impulsa aquesta preocupació per la digitalització i l'accés a les noves tecnologies d'un sector importantíssim, com s'ha dit, i bàsic de l'economia del nostre país, que és el petit comerç i tot el que representa, no només pels llocs de treball, sinó també pel concepte d'emprenedoria, del treball autònom i també de l'equilibri que representa per a molts pobles i ciutats de Catalunya, en els quals un comerç aporta vida a la població. Un poble sense comerç és un poble sense el dia a dia, i, per tant, els comerços són un eix imprescindible de l'activitat social i econòmica del país. I, per tant, en aquest sentit, i amb aquesta sensibilitat, com dèiem, doncs, l'aposta per les noves tecnologies ha existit des de fa molts anys.

De fet, existeix un pla de digitalització del petit comerç, en el qual, doncs, es preveu l'acompanyament a les empreses en el procés de transformació tecnològica, en tot el tema de transformació digital, el suport a la xarxa associativa, l'acceleradora Retail Tech, una eina que es diu Autodiagnosi en Tecnologies de la Informació i el Coneixement, els espais 1x1 i moltes altres iniciatives. De fet, fins i tot l'agenda comerç 20/21 preveu cent quaranta mesures en cinc blocs, en els quals un d'ells és la transformació tecnològica.

I, finalment, també, perquè se m'acaba el temps, també només recordar que des de fa diversos anys es va repetint anualment l'accés a convocatòries de subvencions, fins a cinc mil euros per negoci, per incorporar eines que facilitin la gestió del procés de canvi en els canvis organitzatius, en els quals, evidentment, també s'inclou

tot el que és la digitalització, accés a la xarxa Internet, la venda *online*, la gestió remota, etcètera.

La darrera d'aquestes convocatòries, de fet, està vigent. Van sortir publicades, les bases, el dia 5 i la publicació el dia 7 del V, el 7 de maig del 2021 i està vigent.

Per tant, en aquest sentit, doncs, com dèiem, votarem a favor d'una cosa que ja s'està fent des del Departament d'Empresa.

El president

Gràcies. Té la paraula la senyora Lluïsa Llop, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, president. Aquesta, des del Grup d'Esquerra Republicana, considerem que és una bona proposta de resolució. Una proposta de resolució sobre el comerç, un sector clau per al país, un sector que ja va arribar..., quan ens va arribar la pandèmia, ja es trobava en un procés de transformació, amb un entorn canviant que afecta, especialment, el petit comerç i aquell petit comerç, especialment, dels nostres pobles, viles i ciutats, que pateix canvis des de les grans superfícies, però encara més recentment amb l'auge del comerç electrònic. Un comerç electrònic que, certament, la pandèmia ha aguditzat.

I ens sembla tan bona proposta, com deia també abans el diputat Munell, que des del Govern de la Generalitat ja s'està treballant, en alguns casos des de fa anys, en aquest sentit, acompanyant els comerços perquè puguin fer aquest canvi, aquesta digitalització que els ajudi a enfrontar-se als nous reptes que tenen.

No tornaré a fer tot el reguitzell de subvencions que en aquests moments estan obertes i que es poden sol·licitar per part dels comerços, perquè ja ho ha fet el diputat Munell, però el que sí que ens semblava important era l'esmena que havíem presentat, en què dèiem que, doncs, allò que es deia que s'havia de fer, que en tot cas s'havia de continuar fent. I segur que sempre hi ha marge de millora i que, de fet, una part de la nostra feina és això, poder aportar aquestes idees de millora.

Aprofito per agrair al diputat Juan Luis Ruiz l'acceptació d'aquesta esmena. I, en tot cas, reiterar això, ens sembla una molt bona opció d'una feina que ja fa anys que des del Departament d'Empresa s'està fent, aquest suport al comerç, i, per tant, des d'Esquerra hi donarem suport.

I no me'n puc estar com a penedesenca, i que em queden uns minutets, de dir que, certament, malauradament, les comarques del Penedès, com bona part del país, patim des de fa un temps processos de deslocalització d'empreses. Hem vist expedients de regulació com el de Sant Gobain, de Cristalería Española; hem vist processos com el de la Robert Bosch, amb un expedient de regulació, que encara estan veient el procés de reindustrialització; hem acompanyat també la gent d'Alfisa amb un..., com es diu això?, amb una..., ai, no em sortirà el nom..., no és un expedient de regulació..., amb una suspensió de pagaments importantíssima d'una empresa que ha marxat i els va deixar tirats i no s'entenen amb la filial francesa. I, en tot cas, també vam acompanyar ja fa tres anys, el 2017, la gent de Bic Graphic de la Granada –Alt Penedès, que no Baix Penedès– en aquest procés.

Per tant, s'ha fet feina i molta feina des del Parlament, des dels diferents grups parlamentaris per acompanyar tots aquests treballadors, i continuarem fent-la, n'estic segura, des d'aquesta comissió.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidente. Bueno, decirle al señor del PSC que no he podido escuchar lo que me decía. He entendido, no sé si he entendido bien, que he cometido algún error en mi intervención, quizá por mi inexperiencia. Yo no sé qué experiencia tiene él ni qué experiencia tienen todos ustedes, pero denme un par de meses y procuraré no cometer ningún error. Solo he entendido eso, lo siento, no he entendido nada más de lo que me has dicho.

Vamos al tema que nos ocupa. El comercio es el sector tradicional más importante de Cataluña, eso es un hecho, uno de los sectores más afectados por la crisis covid-19 también. Es evidente la importancia del pequeño y mediano comercio.

Hay que tener en cuenta que en muchos de estos negocios la ventaja competitiva está en el trato social y las relaciones interpersonales. No se puede considerar como positivo siempre la digitalización y la adopción inmediata de nuevas herramientas tecnológicas.

Hoy, en la cimera de Som Indústria, el señor Xavier Marcet decía, cito textualmente: «El éxito y la competitividad no se basa en la tecnología, se basa en la capacidad de entender muy bien a nuestros clientes.» Señores, la digitalización también puede incurrir en la despersonalización de las relaciones en sociedad y tener consecuencias negativas a nivel de cohesión y capital social. El optimismo tecnológico hay que mirarlo con cierta prudencia.

A esta propuesta de resolución le falta un plan de identificación de aquellas empresas que se podrían beneficiar de la digitalización y un plan de transición de aquellas que no conviene que adopten ciertas medidas tecnológicas, pero que tienen que innovar organizativamente o propositivamente para competir en un entorno comercial totalmente digitalizado.

Hay que tener en cuenta también que la digitalización puede incurrir en el corto y medio plazo a pérdidas de empleo. ¿Qué se propone para aquellos trabajadores que salgan perjudicados por la digitalización, automatización y robotización de la economía?

Falta un plan de fomento y promoción de consumo de comercios locales con productos de proximidad, más allá de la ayuda que se les pueda dar para su digitalización.

Bajen a la realidad, señores diputados, digitalización, sí, pero no a cualquier precio y a cualquier cómo. Señores...

El president

Temps, eh? Ja se t'ha exhaurit el temps.

Isabel Lázaro Pina

Se m'ha acabat? Bueno, es la inexperiencia.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular, etcètera, que ja no me'n recordo...

Eulàlia Reguant i Cura

No passa re. (*L'oradora riu.*)

El president

..., la senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Moltes gràcies. Jo molt breument. És evident que hi ha una allau, que el petit comerç ha de fer front a l'allau de les grans empreses digitals, que, de fet, el que acaben fent és una competència deslleial cap al petit comerç, no? És a dir, que..., però també hem de tenir en compte que aquesta explosió de serveis en línia té una motivació, podríem dir, bastant poc altruista, perquè és una manera d'aconseguir les

dades de la ciutadania. De fet, la gent té les dades segrestades per les grans plataformes en els seus servidors. És a dir, per fer qualsevol cosa hem d'accedir a una gran plataforma per obtenir les nostres pròpies dades. Ja no les tenim en cap altre lloc.

I en el debat sobre la digitalització hem de poder dirimir entre si quan parlem de digitalització, estem parlant d'un conjunt de màquines i artefactes, no?, per dir-ho d'alguna manera així més planera, o si estem parlant d'interessos econòmics i polítics.

I és per això que nosaltres entenem que cal avançar cap a un bé comú, cap a un comú digital, no?, i que, per tant, hem de parlar de digitalització però, sobretot, des d'una perspectiva de caràcter molt públic que, realment, planti cara al que és l'economia de plataforma ara mateix, que el que fa..., és aquesta la que destrossa el petit comerç. I, per tant, que aquí cal abordar-ho de manera clara.

Però, davant d'aquesta resolució, de moment..., o avui ens abstindrem, amb la voluntat de poder abordar un debat en profunditat sobre què és la digitalització i quan ens referim a donar eines al petit comerç, a quin tipus d'eines ens estem referint, des de quin punt de vista els hi estem donant i si és, realment, una voluntat de que sigui un comú digital o és una altra manera de seguir privatitzant o generant o facilitant aquests interessos econòmics i polítics que jo deia abans.

El president

Bé. Ara... Jo tampoc intervindrè aquesta vegada, perquè em sembla un tema evident. Per tant, ja té la paraula el senyor Joan García, per Ciutadans.

Joan García González

Sí; gràcies, president. Realment, el sector del comerç és, possiblement, un dels que més ha patit amb la pandèmia, però ja patia durant anys abans, sobretot el petit comerç i el comerç de proximitat, el comerç que molts coneixíem o coneixem des de fa molts anys. I crec que un dels processos que també ha sofert, doncs, en aquest procés és el canvi de paradigma de la comunicació i el canvi digital que hem sofert o que hem viscut tots els ciutadans.

És evident que a Catalunya el comerç és un dels sectors essencials. El senyor Canadell diria, inclús, que el comerç es va crear a Catalunya, segurament, no?, senyor Canadell, abans que els fenicis o els assiris, segurament, sí. Però, per sort, avui no ha participat en aquest debat.

Jo, donar-hi suport, crec que la proposta de resolució és bastant adequada, crec que està ben feta. Evidentment, podria semblar, doncs, que en una proposta de resolució hem d'incloure molts punts, un pla de desenvolupament, però crec que no és la finalitat de les propostes de resolució. També hauríem d'entendre això.

I li vull dir a la senyora Lázaro que una proposta de resolució ha d'orientar una voluntat política d'un grup, però no podem incloure en una proposta de resolució aquells aspectes que formen part, moltes vegades, del desenvolupament legislatiu que hem de fer en aquest Parlament. Ho dic perquè també hem de mesurar, en aquest cas, les crítiques.

Per tant, donarem suport a tots els punts. En aquest cas, doncs, crec que és una bona proposta de resolució.

I res més. Gràcies, president.

El president

Gràcies. Té la paraula el senyor Juan Luis Ruiz per acabar de...

Juan Luis Ruiz López

Sí, molt breument. Re, només dir que, evidentment, acceptem l'esmena.

Si el Govern, doncs, ja està executant aquest programa per a la transformació digital del comerç, ho celebrem. Nosaltres el que volíem amb aquesta moció..., aquesta proposta de resolució era que això estigués a l'agenda política del Govern. Sembla que això és així. Per tant, endavant.

En tot cas, sí que els demano, no?, que, com a proposants de l'esmena, que, en tot cas, facilitin en el futur, doncs, una futura compareixença de la directora general per poder conèixer amb profunditat aquest programa per a la transformació digital, quins són els objectius i també quin és el grau d'execució d'aquest.

Gràcies.

El president

Bé; doncs, gràcies.

Ara, doncs, passarem a la votació de la proposta de resolució. Hi han tres punts. M'ha semblat que ningú ha demanat votació separada, per tant, la votarem en conjunt.

Aviam, aquí hi ha una mica de desordre, eh?, veig. Vinga, votem. (*Veus de fons.*) Ah, d'acord. Sí, sí. (*Veus de fons.*) D'acord. És modificació del punt 1. (*Veus de fons.*) Afecta a tot el paquet.

Vinga, per tant, vots a favor?

Quinze.

Vots en contra?

Abstencions?

Dos.

Catorze, dos –perdó, m'havia descomptat. Catorze, dos.

Per tant, queda aprovada la proposta de resolució.

Sense més punts a l'ordre del dia, donarem per aixecada la sessió.

La sessió s'aixeca a les cinc de la tarda i sis minuts.